

ส่วนที่ ๒

การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ

จังหวัดหนองคายเป็นจังหวัดชายแดนที่มีพื้นที่ติดต่อกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จัดอยู่ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ (อุดรธานี หนองคาย เลย หนองบัวลำภู และบึงกาฬ) เป็นจังหวัดในเขตพัฒนาการท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มน้ำโขง (เลย หนองคาย บึงกาฬ นครพนม และมุกดาหาร) เป็นจังหวัดที่มีความสำคัญทางยุทธศาสตร์ของประเทศ “เป็นประตูการค้าสู่กลุ่มประเทศอินโดจีน” ในอนุภาคลุ่มน้ำโขง จึงทำให้จังหวัดหนองคายเป็นจังหวัดที่มีบริบทและภูมิสังคมที่แตกต่างไปจากจังหวัดอื่นๆโดยทั่วไป ดังนั้น การจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด ปี พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕ (รอบปี พ.ศ.๒๕๖๓) จังหวัดจึงได้นำนโยบายของรัฐบาล แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔) กรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐) นโยบายความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๘-๒๕๖๕ ไทยแลนด์ ๔.๐ ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งของไทย พ.ศ.๒๕๕๘-๒๕๖๕ การดำเนินงานเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ และกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับจังหวัดหนองคายและข้อมูลอื่นๆมาวิเคราะห์ผนวกเข้ากับข้อมูลทั่วไปด้านต่างๆของจังหวัดและความต้องการของประชาชนในพื้นที่ โดยอยู่บนพื้นฐานของการบูรณาการความร่วมมือในลักษณะของ “ประชารัฐ” โดยมีหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคประชาสังคม ร่วมกันขับเคลื่อนการดำเนินงาน ดังนี้

๒.๑ ข้อมูลการวิเคราะห์ความต้องการและศักยภาพของประชาชนในท้องถิ่น

จังหวัดหนองคายได้ดำเนินการสำรวจและประมวลสภาพปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นทั้งโดยผ่านกระบวนการการบูรณาแผนในระดับพื้นที่ เริ่มต้นจากการสำรวจปัญหาและความต้องการของประชาชนโดยกระบวนการจัดทำแผนชุมชน แล้วเชื่อมต่อกับแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แผนพัฒนาอำเภอ แล้วนำมาวิเคราะห์ในภาพรวมของจังหวัดลงในแผนพัฒนาจังหวัด ปี พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕ (รอบปี พ.ศ.๒๕๖๓) โดยผลการวิเคราะห์พบว่าประชาชนในพื้นที่จังหวัดหนองคายยังมีความต้องการให้ส่วนราชการ/หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการพัฒนาและแก้ไขปัญหาให้เช่นเดียวกับแผนพัฒนาจังหวัด ปี พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๔ (รอบปี พ.ศ.๒๕๖๒) ซึ่งแบ่งออกเป็น ๔ ปัญหาหลักหรือความต้องการที่สำคัญและเกี่ยวข้องกับการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจของจังหวัด คือ

๒.๑.๑ การบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตรในพื้นที่นอกเขตชลประทาน : จังหวัดหนองคายอยู่ในอาณาเขตพื้นที่ลุ่มน้ำส่วนที่ ๒ มีแหล่งน้ำต้นทุนที่มีความสำคัญในการอุปโภคและบริโภคของประชาชน จำนวน ๘ ลุ่มน้ำ แยกเป็น ๑ ลุ่มน้ำหลักและ ๗ ลุ่มน้ำย่อย รวมทั้งแหล่งน้ำธรรมชาติอื่นๆอีกเป็นจำนวนมาก (ข้อมูลปรากฏในส่วนที่ ๑) แต่ตลอดระยะเวลาหลายปีที่ผ่านมาเกษตรกรและประชาชนในพื้นที่ไม่สามารถนำน้ำต้นทุนเหล่านี้มาใช้ประโยชน์ในไร่นาได้อย่างเต็มศักยภาพเท่าที่ควร เนื่องจากการบริหารจัดการน้ำยังไม่เพียงพอและครอบคลุมทุกพื้นที่ โดยจังหวัดหนองคายมีพื้นที่ทำการเกษตรทั้งหมด ๑,๒๔๐,๒๔๐ ไร่ ซึ่งจากการสำรวจสภาพปัญหาในพื้นที่ท้องถิ่น พบว่า ประชาชนยังมีความต้องการให้หน่วยงานภาครัฐเข้าไปดูแลเรื่องการบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตรที่อยู่นอกเขตชลประทานดังกล่าวนี้ ปัญหาและความต้องการในการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรยังเป็นปัญหาหลักที่สำคัญที่จะต้องดำเนินการแก้ไข โดยเร่งด่วน จากส่วนราชการ/หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยจังหวัดได้กำหนดให้มีแผนการบูรณาการและเชื่อมโยงการบริหารจัดการน้ำของแหล่งน้ำต้นทุนทั้ง ๘ ลุ่มน้ำ แหล่งน้ำตามธรรมชาติ และแหล่งน้ำที่พัฒนาขึ้นมาใหม่ เข้าด้วยกัน เพื่อนำน้ำจากแหล่งน้ำเหล่านี้เข้าไร่นาเกษตรกรให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ของจังหวัดทั้งในเขตชลประทานและนอกเขตชลประทานเชื่อมเข้าด้วยกัน โดยการใช้นิคมส่งน้ำด้วยสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าให้ไหลไปตามคลองชลประทานและระบบท่อให้อยู่ภายใต้การบริหารจัดการและดูแลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งจังหวัดหนองคายสามารถดำเนินการให้เป็นจุดตัวอย่างและประสบความสำเร็จได้เป็นอย่างดี คือ โครงการหินโงมโมเดล ตำบลหินโงม อำเภอเมืองหนองคาย เป็นโครงการที่มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำ

เพื่อการเกษตรให้กับพื้นที่ ที่อยู่ติดกับแม่น้ำโขง แต่พื้นที่นั้นไม่สามารถนำน้ำจากแม่น้ำโขงมาใช้ประโยชน์ได้ เนื่องจากขาดการบริหารจัดการน้ำที่มีประสิทธิภาพหลังจากดำเนินการโครงการดังกล่าวแล้ว ทำให้เกษตรกรในพื้นที่อำเภอเมืองหนองคายและ อำเภอโพนพิสัย มีน้ำใช้เพื่อการเกษตรและอุปโภค/บริโภคตลอดทั้งปี และยังสามารถเชื่อมโยงแม่น้ำโขงกับลำน้ำสว้ยเข้าด้วยกันโดยอาศัยการพัฒนาและปรับปรุงระบบการชลประทาน คลองส่งน้ำทั้งที่มีอยู่เดิม และการก่อสร้างขึ้นมาใหม่ทั้งในรูปแบบของตาดคอนกรีตและคลองดินตามธรรมชาติ ซึ่งจังหวัดจะนำแนวทางการดำเนินงานของ จุดตัวอย่างดังกล่าว มาพัฒนาและขยายผลในการแก้ไขปัญหา การแคลนน้ำให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ของจังหวัดต่อไป

๒.๑.๒ ผลผลิตทางการเกษตรต่ำและการขาดรายได้นอกฤดูกาลเก็บเกี่ยว : จังหวัดหนองคายมีครัวเรือน ทั้งหมด ๑๗๐,๔๓๑ ครัวเรือน เป็นครัวเรือนที่ประกอบอาชีพด้านการเกษตร จำนวน ๕๑,๒๗๘ ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๐๙ ซึ่งเกษตรกรเหล่านี้ส่วนใหญ่ประสบปัญหาผลผลิตทางการเกษตรต่อไร่ต่ำราคาไม่แน่นอน ไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของตลาดทั้งทางด้านราคาและคุณภาพ โดยสาเหตุหลักของปัญหาดังกล่าว คือ การบริหารจัดการน้ำยังไม่เพียงพอ สภาพดินบางพื้นที่ไม่เหมาะสมกับการเพาะปลูกพืชบางชนิด และการบริหารจัดการของเกษตรกรยังไม่ดีเพียงพอ จึงทำให้ผลผลิตบางส่วนยังไม่มีคุณภาพเท่าที่ควร เมื่อหมดฤดูการเก็บเกี่ยว ครัวเรือนเกษตรกรหรือประชาชนเหล่านี้จะไม่มีงานทำหรือว่างงานประมาณ ๔-๕ เดือนในรอบ ๑ ปี ซึ่งเป็นการ สูญเปล่าทางด้านเศรษฐกิจทำให้เกิดปัญหาซ้อนปัญหาโดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาความยากจน ประชาชนบางส่วน ต้องอพยพย้ายถิ่นไปทำงานต่างจังหวัดก่อให้เกิดปัญหาต่างๆตามมามากมาย การที่รัฐบาลได้กำหนดนโยบาย ไทยแลนด์ ๔.๐ เป็นตัวขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจของไทยในอุตสาหกรรมเป้าหมาย ๕ กลุ่ม ซึ่ง ๑ ใน ๕ อุตสาหกรรมเป้าหมายดังกล่าว คือ กลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ ซึ่งเกี่ยวข้องกับ ประสิทธิภาพและกระบวนการผลิตของภาคเกษตรกรรมโดยตรงจึงถือเป็นโอกาสของจังหวัดในขับเคลื่อนการ พัฒนาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลการผลิต ดังนั้น การเตรียมความพร้อมและการพัฒนาคุณภาพ กระบวนการผลิตของเกษตรกรให้ทันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงที่กำลังเกิดขึ้นเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นที่จังหวัด จะต้องให้ความสำคัญกับการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาและส่งเสริมอาชีพประชาชนให้ได้ มาตรฐาน ทันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลง โดยจังหวัดได้กำหนดแนวทางการพัฒนาไว้ในยุทธศาสตร์การพัฒนา จังหวัด “ส่งเสริมเกษตรยั่งยืน” และกำหนดเป็นจุดยืนทางยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด

๒.๑.๓ การคมนาคมขนส่งเพื่อการเกษตรและการท่องเที่ยว : จังหวัดหนองคายมีโครงข่ายถนน ทางหลวงชนบทที่กระจายอยู่ในพื้นที่ ๙ อำเภอ รวมระยะทางทั้งสิ้น ๓๙๙.๙๗๕ กิโลเมตร โดยแยกเป็นถนน คอนกรีต ๑.๘๗๐ กิโลเมตร ถนนลาดยาง ๓๙๕.๗๙๕ กิโลเมตร และถนนลูกรัง ๒.๓๑๐ กิโลเมตร ซึ่งโครงข่าย ถนนดังกล่าวยังไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ในเขตชนบท ประชาชนส่วนใหญ่ของจังหวัดหนองคายอาศัยอยู่ในพื้นที่ชนบท และประกอบอาชีพด้านการเกษตรต้องเดินทาง สัจจร และขนส่งสินค้าเกษตรไปยังตลาดหรือแหล่งรับซื้อผลผลิต อยู่เป็นประจำ บางพื้นที่ยังมีปัญหาความไม่สะดวกในการเดินทางอันเนื่องมาจากสภาพถนนชำรุดทรุดโทรมไป ตามกาลเวลา บางช่วงบางตอนถนนคับแคบ ก่อให้เกิดอุบัติเหตุอยู่บ่อยครั้ง ปัญหาและความต้องการด้าน โครงสร้างพื้นฐาน (ถนน) ยังเป็นปัญหาสำคัญของจังหวัดที่จะต้องรีบดำเนินการแก้ไขโดยเร่งด่วน นอกจากนี้ จังหวัดหนองคายยังเป็นจังหวัดที่มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ศาสนาวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีที่ สวยงาม มีนักท่องเที่ยวนิยมเดินทางเข้าไปท่องเที่ยวในสถานที่หรือแหล่งท่องเที่ยวที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ชนบทในแต่ละ ปีเป็นจำนวนมาก หากโครงสร้างพื้นฐานหรือเส้นทางคมนาคมเหล่านี้ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง จะทำให้ ปริมาณนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดหนองคายมากขึ้น ประชาชนในพื้นที่มีรายได้จาก การท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย ดังนั้น จังหวัดจึงได้เล็งเห็นความสำคัญและความจำเป็นในเรื่องดังกล่าวจึง ได้บรรจุแผนงานโครงการ ด้านการคมนาคมขนส่งโดยการเชื่อมโยงโครงข่ายทางหลวงชนบทเข้ากับโครงข่ายทางหลวง แผ่นดินให้ประชาชน เกษตรกร และนักท่องเที่ยวสามารถเดินทางไปมาหาสู่กันได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และ ปลอดภัยในทุกเส้นทาง

๒.๑.๔ ความมั่นคงตามแนวชายแดน : จังหวัดหนองคายเป็น ๑ ใน ๓๐ จังหวัดของประเทศไทย ที่มีพื้นที่ติดชายแดนกับประเทศเพื่อนบ้านโดยจังหวัดหนองคายมีพื้นที่ชายแดนยาวตามลำน้ำโขงติดต่อกับ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เป็นระยะทางประมาณ ๒๑๐.๖ กิโลเมตร มีอำเภอตั้งอยู่ตามแนวตะเข็บ ชายแดน รวม ๖ อำเภอ ๒๖ ตำบล ๑๒๔ หมู่บ้าน ๒๒ ชุมชน ซึ่งพื้นที่เหล่านี้เป็นจุดยุทธศาสตร์ที่สำคัญของจังหวัด ทั้งทางด้านความมั่นคงและการพัฒนาการค้าชายตามแนวชายแดน โดยเฉพาะอย่างยิ่งยังเป็นจุดเสี่ยงสำคัญ ในการลักลอบการก่ออาชญากรรมในรูปแบบต่างๆโดยผ่านทั้งช่องทางธรรมชาติ จุดผ่อนปรนทั้ง ๔ แห่ง และ ด่านพรมแดน ๒ แห่ง อาจก่อให้เกิดผลกระทบกับประชาชนที่อาศัยอยู่ตามแนวชายแดนและพื้นที่ตอนในของ ประเทศ เช่น การค้ายาเสพติด การค้าของผิดกฎหมาย การลักลอบเข้าเมืองของแรงงานต่างด้าว หรือภัยคุกคาม รูปแบบใหม่ ล้วนผ่านเข้ามาตามช่องทางเหล่านี้ ซึ่งปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาที่ทุกภาคส่วนจะต้องให้ความสำคัญ และดำเนินการแก้ไขและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพราะส่งผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในภาพรวม ของประเทศ โดยในรอบหลายปีที่ผ่านมาจังหวัดได้มีมาตรการดำเนินการแก้ไขปัญหาและพัฒนาแนวชายแดน มาอย่างต่อเนื่อง ทั้งในส่วนที่อยู่ในความรับผิดชอบของจังหวัดหนองคาย โดยการฝึกอบรมให้ความรู้กับผู้นำ ท้องถิ่นโดยเฉพาะอย่างยิ่งคณะกรรมการหมู่บ้าน (กม.) และ/หรือชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ.) ให้เป็น แกนหลักสำคัญในการตรวจตรา สอดส่อง ดูแลความสงบเรียบร้อยตามแนวชายแดนร่วมกับเจ้าหน้าที่ของรัฐโดย ใช้วัสดุ/อุปกรณ์ที่มีความทันสมัยมาใช้เป็นเครื่องมือในการช่วยเหลือ สนับสนุนและเฝ้าระวังภัยคุกคามต่างๆ เพิ่มขึ้น เช่น การติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดบริเวณจุดเสี่ยงสำคัญของจังหวัดตามแนวชายแดน และในฝั่ง ของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวโดยการพัฒนาความสัมพันธ์อันดีระหว่างอำเภอชายแดนของจังหวัด หนองคายและเมืองชายแดน ในฝั่งของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวในลักษณะของการทำงานแบบ คู่ขนานทั้งในระดับอำเภอ ตำบล และระดับหมู่บ้านมาอย่างต่อเนื่อง โดยน้อมนำหลักคิดตามแนวทางปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียงและยุทธศาสตร์พระราชทาน “เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา” ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เป็นกรอบแนวทางในการพัฒนาและแก้ไขปัญหา ทำให้การแก้ไขปัญหาและพัฒนาความสัมพันธ์ด้านความมั่นคง ระหว่างจังหวัดหนองคายกับนครหลวงเวียงจันทน์ และจังหวัดหนองคายกับแขวงบอลิคำไซ สปป.ลาวสำเร็จ ลุล่วงเป็นไปด้วยดี ภายใต้การขับเคลื่อนการดำเนินงานของคณะกรรมการร่วมมือรักษาความสงบเรียบร้อยตาม แนวชายแดนของทั้งสองฝ่ายแต่ถึงอย่างไรก็ตามทั้งในปัจจุบันและอนาคตความมั่นคงตามแนวชายแดนยังมีความสำคัญ และจำเป็นที่ทุกภาคส่วน จะต้องบูรณาการความร่วมมือในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาพร้อมกันอย่างสม่ำเสมอและ ต่อเนื่องตลอดไป โดยจังหวัดบรรจุแผนงาน/โครงการพัฒนาไว้ในยุทธศาสตร์การส่งเสริมความมั่นคงเพื่อสังคม สงบสุข

สภาพปัญหาและความต้องการของประชาชนทั้ง ๔ ด้านดังกล่าวเป็นประเด็นปัญหาและความต้องการ หลักของประชาชนที่มีความสำคัญต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจในภาพรวมของจังหวัด หากได้รับการ แก้ไขและพัฒนาอย่างต่อเนื่องจะเป็นทั้งศักยภาพและโอกาสทางการพัฒนาที่สามารถส่งเสริม สนับสนุน เชื่อมโยงและเกื้อหนุนกันในการพัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างงาน สร้างรายได้ให้กับประชาชนได้ทางตรงและ ทางอ้อมอย่างเป็นระบบ แต่ถึงอย่างไรก็ตามนอกจากความต้องการของประชาชนตามที่กล่าวมาแล้ว จังหวัด หนองคาย ยังมีปัญหาและความต้องการของประชาชนอีกหลายด้านที่ยังรอรับการพัฒนาและแก้ไข ซึ่งจังหวัดได้ ให้ความสำคัญในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยบรรจุไว้ในแผนพัฒนาจังหวัด ปี พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕ (รอบปี พ.ศ. ๒๕๖๓) ครอบคลุมทุกด้านและทุกมิติแล้ว

๒.๒ ข้อมูลการวิเคราะห์ศักยภาพ

๒.๒.๑ ด้านเศรษฐกิจ : จากการศึกษาข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดหนองคาย ๔ ปี ย้อนหลัง ณ ปี พ.ศ. ๒๕๕๖ – ๒๕๕๙ ปรากฏผลตามตารางดังนี้

ตารางที่ ๒.๑ แสดงการเปรียบเทียบผลิตภัณฑ์มวลรวม แบบ TOP Down ของจังหวัดหนองคาย ๔ ปี ย้อนหลัง

ผลิตภัณฑ์มวลรวม	ปี พ.ศ. ๒๕๕๖	ปี พ.ศ. ๒๕๕๗	ปี พ.ศ. ๒๕๕๘	ปี พ.ศ. ๒๕๕๙
๑. มูลค่า	๓๘,๔๖๗	๓๔,๖๒๑	๓๕,๓๐๗	๓๗,๘๑๒
๒. รายได้ต่อหัวประชากร				
- ลำดับที่ของประเทศ	๔๗	๕๔	๕๐	๕๑
- ลำดับที่ของภาค	๓	๕	๓	๔
- ลำดับที่ของกลุ่ม	๑	๓	๑	๒
๓. โครงสร้างทางเศรษฐกิจ				
- เกษตรกรรม	๓๐.๑๔	๒๕.๔	๒๓.๒	๒๔.๓๓
- อุตสาหกรรม(การผลิต)	๑๒.๖๙	๑๕.๐	๑๓.๘	๑๖.๐๖
- การศึกษา	๑๒.๖๖	๑๔.๓	๑๒.๓	๑๑.๙๐
- การขายส่ง/ขายปลีก	๑๑.๑๕	๑๑.๒	๑๑.๘	๑๒.๒๑
- กิจกรรมทางการเงิน	-	๖.๕	๘.๕	๗.๗๑
- สาขาอื่นๆ	๒๖.๑๑	๒๗.๖	๓๑.๗	๒๗.๗๙

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

จากตารางที่ ๒.๑ สรุปได้ว่าข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมย้อนหลัง ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๖ – ๒๕๕๙) พบว่าจังหวัดหนองคายมีผลิตภัณฑ์มวลรวม ในปี พ.ศ.๒๕๕๖ มีมูลค่า ๓๘,๔๖๗ ล้านบาท ปี พ.ศ.๒๕๕๗ มีมูลค่า ๓๔,๖๒๑ ล้านบาท มูลค่าลดลงจาก ปี พ.ศ.๒๕๕๖ จำนวน ๓,๘๔๖ ล้านบาท ปี พ.ศ.๒๕๕๘ มูลค่า ๓๕,๓๐๗ ล้านบาท มูลค่าเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ.๒๕๕๗ จำนวน ๖๙๖ ล้านบาท และปี พ.ศ.๒๕๕๙ มูลค่า ๓๗,๘๑๒ ล้านบาท มูลค่าเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ.๒๕๕๘ จำนวน ๒,๕๐๕ ล้านบาท มีสาเหตุเนื่องมาจากอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ ปี พ.ศ.๒๕๕๙ ขยายตัวร้อยละ ๑.๑ (ราคาคงที่) ชะลอลงจากปีที่ผ่านมา ซึ่งเป็นผลมาจากภาคนอกเกษตรขยายตัวร้อยละ ๑.๒ จากการขยายตัวของสาขาการผลิต (๕.๓%) สาขาการขายส่งขายปลีก (๓.๗%) สาขากิจกรรมทางการเงิน (๑๔.๑%) สาขาการไฟฟ้า (๕.๓%) สำหรับภาคเกษตรขยายตัวร้อยละ ๐.๖

เพื่อเป็นการพัฒนาและผลักดันให้การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของจังหวัดให้ขยายตัวเพิ่มมากขึ้น จังหวัดหนองคายจึงได้จัดทำแผนพัฒนาจังหวัดปี พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕ (รอบปี พ.ศ.๒๕๖๓) ให้มีความสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจของรัฐบาลข้อ ๖ การเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ และข้อ ๗ การส่งเสริมบทบาทและการใช้โอกาสจากประชาคมอาเซียน โดยจังหวัดได้กำหนดยุทธศาสตร์ในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันใน ๒ ประเด็นยุทธศาสตร์เป็นตัวขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจของจังหวัด คือ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การส่งเสริมเกษตรยั่งยืน เพื่อพัฒนาและยกระดับสินค้าและผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรให้มีคุณภาพและมูลค่าสูง และยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยกระดับมาตรฐาน การผลิต การค้า การลงทุน การท่องเที่ยว และการบริการ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของจังหวัดด้านการค้า การลงทุน การอุตสาหกรรม และการท่องเที่ยวให้สูงขึ้น โดยเน้นหนักการพัฒนาฐานโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนและส่งเสริมให้การพัฒนาเศรษฐกิจเป็นไปด้วยความสะดวก รวดเร็ว และปลอดภัย การผลิตสินค้าของชุมชนให้มีคุณภาพเป็นที่ต้องการของตลาด สนับสนุนการค้าและ การลงทุนที่เป็นธรรมาภิบาล มีความรับผิดชอบต่อสังคมในการสร้างงาน สร้างรายได้ให้กับคนในพื้นที่ ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวในเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอยู่บนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของชุมชนและท้องถิ่น มีการสร้างงาน สร้างรายได้ให้กับผู้ประกอบการและประชาชนในพื้นที่ได้อย่างทั่วถึง

โดยใช้ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง ด้านการพัฒนาคน ชุมชน สังคม และสิ่งแวดล้อม และด้านการยกระดับการพัฒนาบริการประชาชน เป็นปัจจัยเสริมและสนับสนุนการพัฒนาจังหวัดควบคู่กันไปด้วย ดังนั้น เพื่อให้มองเห็นภาพการพัฒนาจังหวัด มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น จังหวัดจึงได้กำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์และเน้นหนักการพัฒนา (Positioning) ใน ๓ เรื่องหลัก คือ (๑) การส่งเสริมเกษตรยั่งยืน (๒) การส่งเสริมการท่องเที่ยว และ (๓) ส่งเสริมการค้า การลงทุนทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ โดยมีฐานข้อมูลสนับสนุนการพัฒนาที่สำคัญดังนี้

(๑) การพัฒนาสินค้า/ผลิตภัณฑ์ด้านการเกษตร : จังหวัดหนองคายสามารถปลูกและผลิตพืชที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจหลายชนิดที่สามารถนำมาแปรรูปผลิตภัณฑ์การเกษตรเพื่อการบริโภค และเพื่อการส่งออกไปประเทศเพื่อนบ้านในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงได้นับเป็นรายได้หลักของจังหวัด เช่น

- ด้านพืชมีข้าวนาปี ปริมาณผลผลิต ๑๖๖,๐๒๓ ตัน/ปี มีมูลค่า ๒,๒๐๑.๒๗ ล้านบาท ข้าวนาปรัง ปริมาณผลผลิต ๔๘,๙๕๙ ตัน/ปี มูลค่า ๓๖๗.๑๙ ล้านบาท ยางพาราปริมาณผลผลิต(ยางแห้ง) ๔๓,๘๓๘ ตัน/ปี มูลค่า ๒,๒๐๑.๔๑ ล้านบาท สับปะรด ผลผลิต ๓๐,๒๕๕ ตัน มูลค่า ๑๗๖.๐๘๔ ล้านบาท และมีพืชที่มีศักยภาพ ประกอบด้วย กล้วยหอมทอง กล้วยน้ำว้า และมะพร้าวน้ำหอม

- ด้านปศุสัตว์ ได้แก่ การเลี้ยงไข่ไก่ มีมูลค่ารวมต่อปี ประมาณ ๓๗๑.๕๓ ล้านบาท และการผลิตโคเนื้อที่สามารถพัฒนาเพื่อสร้างรายได้เพิ่มขึ้น

- ด้านประมง ได้แก่ การเลี้ยงปลานิลในกระชังปริมาณผลผลิต ๑๒,๗๖๔.๖๓ ตัน/ปี มีมูลค่ารวม ต่อปีประมาณ ๑,๐๐๑.๔๔ ล้านบาท

ซึ่งสามารถสร้างงาน สร้างรายได้ให้ประชาชนเป็นจำนวนมาก โดยโครงสร้างทางเศรษฐกิจของจังหวัดหนองคายขึ้นอยู่กับสาขาการเกษตรกรรมถึงร้อยละ ๒๔.๓๓ ดังนั้น การพัฒนาสินค้า/ผลิตภัณฑ์ทางด้านเกษตรเหล่านี้ให้มีคุณภาพและปริมาณที่สูงขึ้นจะเป็นช่องทางที่สำคัญในการผลักดันให้การขยายตัวหรือการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของจังหวัดให้สูงขึ้นโดยการเพิ่มและสนับสนุนทรัพยากรทั้งทางด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีในการพัฒนาทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพให้สอดคล้องกับนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐ ของรัฐบาล ในช่วงแผนพัฒนาจังหวัดปี พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕ (รอบปี พ.ศ.๒๕๖๓) สินค้าเกษตรหลักที่จังหวัดจะเน้นหนักการพัฒนา เพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจของจังหวัด คือ ข้าว ยางพารา ไข่ไก่ และการเลี้ยงปลานิลในกระชัง และการแปรรูปสินค้าที่มีโอกาสสูงหรือสินค้าดาวรุ่งกำลังเป็นที่ต้องการของตลาด คือ โคนุนพันธุ์ว้ากาวี กล้วยหอมทอง และมะพร้าวน้ำหอม และรักษาระดับการผลิตให้มีคุณภาพมากขึ้น คือ สับปะรด

(๒) การส่งเสริมการท่องเที่ยว : จังหวัดหนองคายเป็นจังหวัดชายแดนติดกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวตามลำน้ำโขงและอยู่ในเขตพัฒนาการท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำโขงร่วมกับจังหวัดเลย จังหวัดบึงกาฬ จังหวัดนครพนม และจังหวัดมุกดาหาร ที่มีความหลากหลายทั้งทางนิเวศน์ ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณีที่สวยงาม ทำให้มีนักท่องเที่ยวนิยมเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวและเยี่ยมชมเยือนจังหวัดหนองคายในแต่ละปีเป็นจำนวนมากและมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทั้งในเชิงปริมาณและรายได้ที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ตารางที่ ๒.๒ แสดงจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวและเยี่ยมชมเยือนจังหวัดหนองคาย : (คน)

ประเภทนักท่องเที่ยว	ปี พ.ศ.๒๕๕๗	ปี พ.ศ.๒๕๕๘	ปี พ.ศ.๒๕๕๙	ปี พ.ศ.๒๕๖๐
๑. นักท่องเที่ยวชาวไทย	๑,๘๔๑,๕๘๒	๑,๙๗๑,๙๙๕	๒,๐๔๕,๓๐๗	๒,๑๑๕,๐๙๔
๒. นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ	๕๒๖,๙๘๑	๕๔๕,๓๕๐	๕๖๓,๑๙๓	๕๘๗,๒๖๓
รวม	๒,๓๖๘,๕๖๓	๒,๕๑๗,๓๔๕	๒,๖๐๘,๕๐๐	๒,๗๐๒,๓๕๗

ที่มา : กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยว

ตารางที่ ๒.๓ แสดงจำนวนรายได้จากการท่องเที่ยวของจังหวัดหนองคาย : (ล้านบาท)

รายได้จากการท่องเที่ยว	ปี พ.ศ.๒๕๕๗	ปี พ.ศ.๒๕๕๘	ปี พ.ศ.๒๕๕๙	ปี พ.ศ.๒๕๖๐
๑. นักท่องเที่ยวชาวไทย	๓,๕๕๐	๓,๘๔๗.๗๒	๔,๑๒๐.๙๐	๔,๔๔๘.๕๐
๒. นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ	๖๒๗	๖๖๐.๐๗	๗๐๔.๗๐	๗๕๙.๘๐
รวม	๔,๑๗๗	๔,๕๐๗.๗๙	๔,๘๒๕.๖๐	๕,๒๐๘.๓๐

ที่มา : กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยว

จากตารางที่ ๒.๓ สรุปได้ว่าจังหวัดหนองคายมีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย และชาวต่างประเทศเดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดหนองคาย ระหว่างปี พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๕๙ เพิ่มขึ้นทุกปี จากปีพ.ศ.๒๕๕๗ จำนวน ๒,๓๖๘,๕๖๓ คน ปี พ.ศ.๒๕๕๘ จำนวน ๒,๕๑๗,๓๔๕ คน (เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ.๒๕๕๗ จำนวน ๑๔๘,๗๘๒ คน) ปี พ.ศ.๒๕๕๙ จำนวน ๒,๖๐๘,๕๐๐ คน (เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ.๒๕๕๘ จำนวน ๙๑,๑๕๕ คน) และปี พ.ศ.๒๕๖๐ จำนวน ๒,๗๐๒,๓๕๗ คน (เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ.๒๕๕๙ จำนวน ๙๓,๘๕๗ คน) ตามลำดับโดยมีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย และชาวต่างประเทศเดินทางมาท่องเที่ยวและเยี่ยมเยือนจังหวัดหนองคาย ระหว่างปี พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐ รวมทั้งสิ้น ๑๐,๑๙๖,๗๖๕ คน มีรายได้จากการท่องเที่ยว รวมทั้งสิ้น ๑๘,๗๑๘.๗๓๒ ล้านบาท ซึ่งอัตราการเจริญเติบโตที่เพิ่มขึ้นดังกล่าว เป็นผลสืบเนื่องมาจากการกำหนดทิศทางการพัฒนาและการส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดมีความชัดเจน ต่อเนื่อง และเป็นรูปธรรมทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ กอปรกับแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดหนองคาย สามารถเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามตอนกลาง และสาธารณรัฐประชาชนจีนตอนใต้ได้อย่างสะดวกรวดเร็ว ทำให้เป็นสิ่งที่ดึงดูดใจและเชิญชวนให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวและเยี่ยมเยือนจังหวัดหนองคายในช่วง ๔ ปีที่ผ่านมาเป็นจำนวนมาก สามารถสร้างงาน สร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่ของจังหวัดหนองคายได้เป็นอย่างดี โดยจังหวัดหนองคายมีเป้าหมายในการพัฒนาและส่งเสริม การท่องเที่ยวให้เป็นสาขาการผลิตหลักที่สำคัญในพัฒนาและผลักดันให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดมีมูลค่าสูงขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงแผนพัฒนาจังหวัด ปี พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕ (รอบปี พ.ศ.๒๕๖๓) จังหวัดจะเพิ่มและเน้นหนักการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชน ตามวิถีชีวิตและวัฒนธรรมลุ่มน้ำโขงเพิ่มให้มากขึ้นทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยการบูรณาการความร่วมมือทั้งหน่วยงานภาครัฐ หน่วยงานภาคเอกชนและประชาชนในชุมชนได้เข้ามามีส่วนร่วมการพัฒนาโดยใช้กลไกของประชารัฐ ขับเคลื่อนการดำเนินงานในการสร้างงาน สร้างรายได้ให้กับประชาชนในระดับท้องถิ่นโดยตรงซึ่งคาดว่าจะทำให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย

(๓) การค้าและการลงทุน การค้า การลงทุน เป็นอีกสาขาการผลิตหนึ่งที่เป็นตัวหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของจังหวัดหนองคาย โดยสาขาการค้า การลงทุน ที่สำคัญของจังหวัดหนองคาย คือ

- การลงทุนด้านอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมเป็นสาขาการผลิตที่สำคัญของจังหวัดที่มีการลงทุนและสร้างงาน สร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่ โดยภาคอุตสาหกรรมมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม ณ ปี พ.ศ.๒๕๕๙ คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๐๖ เป็นอันดับ ๒ รองจากสาขาเกษตรกรรม (ร้อยละ ๒๔.๓๓) จังหวัดหนองคายมีโรงงานอุตสาหกรรม (สะสม) ณ วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๑ จำนวนทั้งสิ้น ๕๕๒ โรงงาน มีเงินลงทุนรวม ๕,๘๓๘.๓๔ ล้านบาท จำนวนคนงานภาคอุตสาหกรรมทั้งสิ้น ๕,๑๑๗ คน โดยการลงทุนด้านอุตสาหกรรม สามารถสร้างงาน สร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่เป็นจำนวนมากรองจากสาขาเกษตรกรรม โดยโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตร เช่น อุตสาหกรรมยางพารา อุตสาหกรรมกระดาษ และอุตสาหกรรมอาหาร เป็นสถานที่ในการรับซื้อและแปรรูปสินค้าเกษตรเพื่อการส่งออก ทำให้เกษตรกร มีตลาดรองรับสินค้าเกษตรในพื้นที่ ในห้วงระยะเวลา ๓-๔ ปีข้างหน้า คาดว่าการลงทุนด้านอุตสาหกรรมภายในจังหวัดหนองคายจะมีแนวโน้มสูงขึ้น เนื่องจากจังหวัดหนองคายถูกกำหนดให้เป็นพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ โดยการดำเนินงานเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษหนองคายจะเริ่มขับเคลื่อนและ

เห็นผลชัดเจนภายใน ๓-๔ ปีข้างหน้า ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ศักยภาพการลงทุนจังหวัดหนองคาย ของ ดร.เชียรช่วง กัลยาณมิตร และคณะ พบว่า มีกิจการขนาดใหญ่ที่เหมาะสมกับการลงทุนในพื้นที่จังหวัดหนองคาย มีจำนวน ๒ กิจการ (กิจการบริการและสาธารณูปโภค กิจการโลจิสติกส์และกิจการสนับสนุนการท่องเที่ยว) กิจการขนาดกลาง จำนวน ๑๖ กิจการ และกิจการขนาดเล็ก จำนวน ๑๘ กิจการ ซึ่งการลงทุนในกิจการเหล่านี้จะมีการสร้างงาน สร้างรายได้ให้กับประชาชน และผลักดันให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดภาพรวมมีมูลค่าสูงขึ้นในอนาคต โดยปัจจุบันมีนักลงทุนในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษได้รับการส่งเสริมการลงทุนจาก BOI แล้ว จำนวน ๒ ราย คือ (๑) นายเอกศิษฐ์ หิรัญเชาว์วัฒน์ ที่ตั้งโครงการ ตำบลสระใคร อำเภอสระใคร ประเภทกิจการ : บรรจุภัณฑ์พลาสติก เงินลงทุนทั้งสิ้น ๓๐๒ ล้านบาท และ (๒) บริษัท อินฟินิท กรีน เอ็นเนอร์ยี่ จำกัด ที่ตั้งโครงการ ตำบลโพธิ์ชัย อำเภอเมืองหนองคาย ประเภทกิจการพลังงานไฟฟ้า เงินลงทุน ๑๔ ล้านบาท

- การค้าชายแดน จังหวัดหนองคายมีช่องทางการค้าชายแดนกับประเทศเพื่อนบ้าน ประกอบด้วย จุดผ่านแดน จำนวน ๒ แห่ง จุดผ่อนปรน จำนวน ๔ แห่ง โดยมีฐานข้อมูลการค้าชายแดน ๓ ปีย้อนหลังดังนี้

ตารางที่ ๒.๔ แสดงสถิติข้อมูลการค้าชายแดน ปี พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๖๐ : ล้านบาท

ประเภทของการค้าชายแดน	ปี พ.ศ. ๒๕๕๘	ปี พ.ศ. ๒๕๕๙	ปี พ.ศ. ๒๕๖๐
การค้ารวม	๖๑,๖๒๐.๖๘	๖๔,๐๓๑.๙๑	๖๐,๐๘๕.๗๘
ส่งออก	๕๗,๒๕๘.๐๑	๕๖,๕๖๐.๕๖	๕๓,๓๓๘.๐๙
นำเข้า	๔,๓๖๒.๖๗	๗,๔๗๑.๓๕	๖,๗๔๗.๖๙
ดุลการค้า	๕๒,๘๙๕.๓๔	๔๙,๐๘๙.๒๑	๕๖,๕๙๐.๔๐

ที่มา : ด้านศุลกากรหนองคาย

จากตารางที่ ๒.๔ สรุปได้ว่า ข้อมูลมูลค่าการค้าชายแดนไทย - สปป.ลาว ปี ๒๕๕๘ - ๒๕๖๐ สรุปได้ว่าในปี ๒๕๖๐ จังหวัดหนองคาย มีมูลค่าการค้ารวม ๖๐,๐๘๕.๗๘ ล้านบาท เทียบกับปีก่อนที่มีมูลค่า ๖๔,๐๓๑.๙๑ ล้านบาท ลดลงร้อยละ ๖.๑๖ โดยเป็นการส่งออกมูลค่า ๕๓,๓๓๘.๐๙ ล้านบาท ลดลงร้อยละ ๕.๗๐ และการนำเข้ามูลค่า ๖,๗๔๗.๖๙ ล้านบาท ลดลงร้อยละ ๙.๖๙ ไทยได้ดุลการค้า ๕๖,๕๙๐.๔๐ ล้านบาท ลดลงร้อยละ ๕.๐๙

๒.๒.๒ ด้านสังคม

(๑) การสาธารณสุข จังหวัดหนองคายมีข้อมูลด้านสาธารณสุขที่สำคัญดังนี้

๑. สถานบริการสาธารณสุขภาครัฐ สังกัดกระทรวงสาธารณสุขจังหวัดหนองคาย มีโรงพยาบาลของรัฐ จำนวน ๙ แห่ง เป็นโรงพยาบาลทั่วไปขนาด ๓๔๙ เตียง ๑ แห่ง โรงพยาบาลชุมชน ขนาด ๒๐๐ เตียง ๑ แห่ง, โรงพยาบาลชุมชน ขนาด ๖๐ เตียง ๑ แห่ง, โรงพยาบาลชุมชน ขนาด ๓๐ เตียง ๓ แห่ง ขนาด ๑๐ เตียง ๑ แห่ง โรงพยาบาลเปิดใหม่ (Extend OPD) เปิดบริการแผนกผู้ป่วยนอก จำนวน ๒ แห่ง (โรงพยาบาลรัตนวาปี, โรงพยาบาลโพธิ์ตาก) และโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล (รพ.สต.) ครอบคลุมทุกตำบล จำนวน ๗๔ แห่ง และ ศูนย์สุขภาพชุมชนเมือง ๑ แห่ง

๒. สถานบริการสาธารณสุขภาคเอกชน ประกอบด้วย

- โรงพยาบาลเอกชน ๓ แห่ง ได้แก่ โรงพยาบาลรวมแพทย์ ขนาด ๕๐ เตียง
โรงพยาบาลหนองคาย-วัฒนา ขนาด ๑๐๐ เตียง และโรงพยาบาลพิสัยเวช ขนาด ๕๐ เตียง
- คลินิกแพทย์ ๖๑ แห่ง
- คลินิกทันตกรรม ๑๕ แห่ง
- คลินิกพยาบาลและการผดุงครรภ์ ๖๒ แห่ง
- ร้านขายยาแผนปัจจุบันชั้น ๑ ๖๗ แห่ง
- ร้านขายยาแผนปัจจุบันบรรจุเสร็จที่ไม่ใช่ยาอันตราย ๒๙ แห่ง
- ร้านขายยาแผนโบราณ ๑๖ แห่ง
- ร้านขายยาแผนปัจจุบันเฉพาะยาบรรจุเสร็จสำหรับสัตว์ ๙ แห่ง
- สถานที่ผลิตยาแผนโบราณ ๑ แห่ง

๓. บุคลากรด้านการแพทย์และสาธารณสุข จำนวนบุคลากรด้านการแพทย์และสาธารณสุข โดยใช้ข้อมูลกำลังคน ๓ สายงานหลักตามกรอบอัตราากำลังปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๑ โดยคำนวณจากภาระงานของบุคลากรตามสายงานหลัก(FTE : Full Time Equivalent) พบว่า จังหวัดหนองคาย มีจำนวนแพทย์ ทันตแพทย์ เภสัชกร ไม่เพียงพอในการให้บริการประชาชนในพื้นที่ โดยขาดแคลนแพทย์ จำนวน ๒๖ คน, ขาดแคลนทันตแพทย์ จำนวน ๑๓ คน, ขาดแคลนเภสัชกร ๓ คนอัตราส่วนแพทย์ต่อประชากรจังหวัดหนองคาย ในปี ๒๕๖๑ มีอัตราส่วนแพทย์ต่อประชากร เท่ากับ ๑ : ๓,๓๕๕ อัตราส่วนแพทย์ต่อประชากรตามเกณฑ์ข้อมูลตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดของสภาพัฒน์ เท่ากับ ๑ : ๒,๙๘๐ (กระทรวงสาธารณสุข ๒๕๕๙ อัตราส่วนแพทย์ต่อประชากร เท่ากับ ๑ : ๒,๕๖๔) จากข้อมูลดังกล่าวจังหวัดหนองคายต้องได้รับจัดสรรแพทย์เพิ่มเติม เพื่อให้การดูแลสุขภาพประชาชนได้ครอบคลุมยิ่งขึ้น

๔. ข้อมูลการป่วยและการตายของจังหวัดหนองคาย

๔.๑ ข้อมูลการป่วยของจังหวัดหนองคาย

- ประเภผู้ป่วยนอก ประชาชนจังหวัดหนองคายมีสาเหตุการป่วยประเภผู้ป่วยนอก อันดับ ๑ โรคระบบไหลเวียนเลือด (โรคความดันโลหิตสูง โรคหลอดเลือดหัวใจ หลอดเลือดสมอง) อันดับ ๒ ด้วยโรคเกี่ยวกับต่อมไร้ท่อ โภชนาการ และเมตาบอลิซึม (โรคเบาหวาน) อันดับ ๓ โรคระบบย่อยอาหาร รวมโรคในช่องปาก (แผลกระเพาะอาหารและลำไส้ โรคของตับ โรคนิ่วในถุงน้ำดี โรคในช่องปาก)

- ประเภผู้ป่วยใน สาเหตุการป่วยประเภผู้ป่วยใน พบว่าอันดับ ๑ ประชาชนส่วนใหญ่ป่วยด้วยโรคเลือดและอวัยวะสร้างเลือด และความผิดปกติบางชนิดที่เกี่ยวกับระบบภูมิคุ้มกัน (โรคโลหิตจาง), อันดับ ๒ คือ โรคเบาหวาน , อันดับ ๓ โรคเกี่ยวกับต่อมไร้ท่อโภชนาการและเมตาบอลิซึมอื่นๆ (โรคเกี่ยวกับต่อมไทรอยด์ ต่อมหมวกไต ผิดปกติเกี่ยวกับฮอร์โมน ท่อน้ำนม อัณฑะ ขาดวิตามิน โรคอ้วน ภาวะโภชนาการผิดปกติ)

๔.๒ ข้อมูลการตาย สาเหตุการตายของประชาชนจังหวัดหนองคาย อันดับ ๑ เนื้องอกโรคมะเร็งทุกชนิด รองลงมา คือ โรคระบบไหลเวียนโลหิต (ติดเชื้ในกระแสเลือด) และโรคติดเชื้อและปรสิต

๕. สถานะสุขภาพประชากรจังหวัดหนองคาย

ประชาชนของจังหวัดมีปัญหาด้านการป่วยด้วยโรคเบาหวาน ความดันโลหิตสูง มากกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ (โรคเบาหวานอัตราป่วย ๑,๕๑๕ ต่อแสนประชากร, โรคความดันโลหิตสูง ๑,๘๖๙ ต่อแสนประชากร ประเทศไทยอัตราป่วยด้วยโรคเบาหวานเท่ากับ ๕๒๓.๒๔ ต่อแสนประชากร, โรคความดันโลหิตสูงเท่ากับ ๙๓๗.๕๘ ต่อแสนประชากร) และมีปัญหาด้านการตายด้วยโรคหัวใจขาดเลือด ปัญหาด้านการตายด้วยโรคมะเร็ง และ โรคระบบประสาทมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น (โรคมะเร็ง ปี ๒๕๕๕ - ๒๕๖๐ มีอัตราการตาย ๑๑๐.๘๘, ๑๑๙.๑๘ ต่อแสนประชากร โรคระบบประสาท ปี ๒๕๕๕ - ๒๕๖๐ มีอัตราการตาย ๑๖.๓๓, ๕๓.๖๕ ต่อแสนประชากร)

๖. ข้อมูลด้านการพัฒนางานสาธารณสุขชายแดน

การจัดระบบการเฝ้าระวัง ควบคุมป้องกันโรคในพื้นที่ชายแดน จังหวัดหนองคายได้ดำเนินการตามกฎหมายระหว่างประเทศ (International Health Regulations หรือ IHR) เป็นข้อตกลงระหว่างประเทศที่เป็นสมาชิกขององค์การอนามัยโลก (World Health Organization หรือ WHO) เพื่อป้องกันการแพร่กระจายของโรคและการควบคุมโรคที่อาจเกิดจากภัยสุขภาพ และการเดินทางข้ามประเทศ (ตามกฎหมายระหว่างประเทศ) โรคหรือภัยสุขภาพที่เกิดจาก ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อสุขภาพของมนุษย์และชีวภาพ (พืชสัตว์, แบคทีเรีย, สารเคมี, หรือรังสี) โดยไม่ให้มีผลกระทบต่อการขนส่งและการค้าระหว่างประเทศ (International traffic and trade) ซึ่งต้องไม่ละเมิดสิทธิมนุษยชนและอำนาจอธิปไตยของแต่ละประเทศ การดำเนินการของจังหวัดหนองคายได้มีการพัฒนาปรับปรุงระบบและการเฝ้าระวังควบคุมโรคให้สามารถตรวจจับ ประเมินรายงาน และควบคุมโรคภัยสุขภาพ ตั้งแต่ระดับหมู่บ้านจนถึงระดับประเทศ พัฒนามาตรการการป้องกัน และควบคุมโรค ณ ช่องทางเข้าออกระหว่างประเทศและพัฒนามาตรฐานงานควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ ณ ช่องทางการเข้าออกระหว่างประเทศ

สถานการณ์ด้านสาธารณสุขของจังหวัดตามทีกล่าวมาข้างต้น ส่วนใหญ่เป็นปัญหาสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนที่จังหวัดและทุกภาคส่วนจะต้องบูรณาการความร่วมมือในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาโดยการบรรจุไว้ในแผนพัฒนาจังหวัด ปี พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕ (รอบปี พ.ศ. ๒๕๖๓) เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้สูงขึ้นทั้งในเชิงของการป้องกัน ฟื้นฟู และการดูแลรักษา

(๒) แรงงาน

๑. โครงสร้างประชากรวัยแรงงาน ในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ จังหวัดหนองคายมีจำนวนประชากรวัยแรงงาน (อายุ ๑๕ ปีขึ้นไป) จำนวน ๓๕๒,๘๕๓ คน ในจำนวนนี้เป็นผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงานรวมจำนวน ๒๑๑,๓๑๖ คน (คิดเป็นร้อยละ ๕๙.๘๙ ของประชากรที่วัยแรงงาน) ซึ่งประกอบด้วยผู้มีงานทำ จำนวน ๒๐๖,๕๕๕ คน คิดเป็นอัตราการมีงานทำรวม ร้อยละ ๙๗.๗๕ ของผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน มีผู้ว่างงาน จำนวน ๒,๗๘๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๑.๓๒ ของผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงานและผู้รอฤดูกาล จำนวน ๑,๙๗๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๙๓ ของผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน สำหรับผู้ที่มีอายุ ๑๕ ปีขึ้นไปที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน จำนวน ๑๔๑,๕๓๗ คน (คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๑๑ ของประชากรวัยแรงงาน) ซึ่งประกอบด้วยผู้ที่ทำงานบ้าน จำนวน ๕๘,๓๐๑ คน (คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๖๙ ประชากร วัยแรงงาน) เรียนหนังสือ ๒๙,๔๙๗ คน (คิดเป็นร้อยละ ๘.๓๖ ของประชากรวัยแรงงาน) และอื่น ๆ (เด็ก ขรา ป่วย หรือพิการจนไม่สามารถทำงานได้) จำนวน ๖๓,๗๓๙ คน (คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๐๖ ของประชากรวัยแรงงาน)

๒. การมีงานทำ อัตราการมีงานทำของจังหวัดหนองคาย สามารถจำแนกตามโครงสร้างทางเศรษฐกิจหลักของจังหวัด ได้แก่ ภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรมการผลิต และภาคการขนส่งและขายปลีก พบว่าอัตราการมีงานทำภาคเกษตรกรรมในปี ๒๕๖๐ มีจำนวน ๘๗,๓๘๙ คน และผู้มีงานทำนอกภาคเกษตรกรรม จำนวน ๑๑๙,๑๖๖ คน แรงงานภาคการเกษตรส่วนใหญ่ที่ผ่านการประเมินเกณฑ์ Smart Farmer มีจำนวนน้อย และมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง

๓. สถานการณ์แรงงานนอกระบบจังหวัดหนองคาย ประจำปี ๒๕๖๐ จากผลการสำรวจในปี ๒๕๖๐ พบว่า ในจำนวนผู้มีงานทำของจังหวัดหนองคายทั้งหมด ๒๐๒,๑๔๕ คน เป็นแรงงานนอกระบบซึ่งหมายถึง ผู้มีงานทำที่ไม่ได้รับความคุ้มครองหรือไม่มีหลักประกันทางสังคมจากการทำงาน จำนวน ๑๓๘,๒๐๙ คน หรือร้อยละ ๖๘.๔ และมีจำนวน ๖๓,๙๓๖ คน หรือร้อยละ ๓๑.๖ เป็นผู้มีงานทำที่ได้รับความคุ้มครองหรือมีหลักประกันทางสังคมจากการทำงาน เรียกว่าแรงงานในระบบ ซึ่งจากผลการสำรวจ สามารถสรุปได้ดังนี้

(๑) แรงงานนอกระบบ จากผลการสำรวจในปี ๒๕๖๐ พบว่า ในจำนวนผู้มีงานทำของจังหวัดหนองคายทั้งหมด ๒๐๒,๑๔๕ คน เป็นแรงงานนอกระบบซึ่งหมายถึง ผู้มีงานทำที่ไม่ได้รับความคุ้มครองหรือไม่มีหลักประกันทางสังคมจากการทำงาน จำนวน ๑๓๘,๒๐๙ คน หรือร้อยละ ๖๘.๔ มากกว่าสองเท่าของผู้ทำงานในระบบที่มีจำนวน ๖๓,๙๓๖ คน หรือร้อยละ ๓๑.๖ โดยมีแรงงานนอกระบบเพศชายจำนวน ๗๖,๘๗๓ คน และเพศหญิง จำนวน ๖๑,๓๓๖ คน

(๒) ระดับการศึกษาของแรงงานนอกระบบ แรงงานนอกระบบ ร้อยละ ๓๗.๘ สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา รองลงมา คือ ระดับต่ำกว่าประถมศึกษาร้อยละ ๒๙.๙ มัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ ๑๒.๘ และมัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ ๑๑.๕ ซึ่งจะเห็นได้ว่าแรงงานนอกระบบส่วนใหญ่เป็นผู้มีการศึกษาในระดับค่อนข้างต่ำเมื่อเทียบกับแรงงานในระบบ ที่ส่วนใหญ่เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษาร้อยละ ๔๒.๐ รองลงมาคือ ระดับประถมศึกษา ร้อยละ ๒๐.๐ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ ๑๖.๗ และมัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ ๑๖.๓ เป็นต้น

(๓) ประเภทอุตสาหกรรมของแรงงานนอกระบบ เมื่อพิจารณาการทำงานของแรงงานนอกระบบตามประเภทอุตสาหกรรม พบว่า แรงงานนอกระบบมากกว่าครึ่งทำงานในภาคเกษตรกรรม หรือร้อยละ ๖๑.๙ รองลงมา คือ การขายส่งและการขายปลีก ร้อยละ ๑๔.๖ การก่อสร้างร้อยละ ๘.๘ ที่พักและการบริการด้านอาหาร ร้อยละ ๕.๕ ตามลำดับ ซึ่งเมื่อพิจารณาที่อาชีพก็มีสัดส่วนสอดคล้องกันโดยผู้ประกอบการอาชีพด้านการเกษตรมีสัดส่วนสูงสุด รองลงมาคือ พนักงานบริการ และประกอบอาชีพด้านความสามารถทางฝีมือ

(๔) ปัญหาของแรงงานนอกระบบ ในปี ๒๕๖๐ ปัญหาที่แรงงานนอกระบบต้องการให้ภาครัฐช่วยเหลือมากที่สุด คือ เรื่องค่าตอบแทนแรงงานร้อยละ ๕๙.๒ รองลงมา คือ ปัญหาการทำงานหนัก ร้อยละ ๒๐.๑ และทำงานไม่ตรงเวลาปกติ ร้อยละ ๖.๕ เป็นต้น ปัญหาสภาพแวดล้อมในการทำงานที่แรงงานนอกระบบประสบมากที่สุด คือ อิริยาบถในการทำงาน ร้อยละ ๗๑.๕ รองลงมา คือ ฝุ่นละออง คิว้น กลิ่น ร้อยละ ๑๐.๔ และแสงสว่าง ไม่เพียงพอ ร้อยละ ๙.๑ เป็นต้น ส่วนปัญหาความไม่ปลอดภัยในการทำงานของแรงงานนอกระบบส่วนใหญ่ประสบปัญหาเรื่องการได้รับอันตรายต่อระบบหู/ระบบตา ถึงร้อยละ ๗๖.๔ รองลงมาเกี่ยวกับเครื่องจักร เครื่องมือที่เป็นอันตราย ร้อยละ ๑๖.๓ และปัญหาการได้รับสารเคมีเป็นพิษ ร้อยละ ๗.๓ เป็นต้น

(๓) การศึกษา จังหวัดหนองคายมีส่วนราชการ/หน่วยงาน และสถาบันทางการศึกษาที่เป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนการดำเนินงานและรับผิดชอบทางด้านการศึกษาที่สำคัญ ประกอบด้วย

๑. สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดหนองคาย จัดตั้งขึ้นตามประกาศคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๙/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๐ สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อปฏิบัติการกิจของกระทรวงศึกษาธิการเกี่ยวกับการบริหารและการจัดการศึกษาตามที่กฎหมายกำหนด การปฏิบัติราชการ ตามอำนาจหน้าที่ นโยบาย และยุทธศาสตร์ของส่วนราชการต่างๆ ที่มอบหมายและให้มีอำนาจ

หน้าที่ในเขตจังหวัด รวมทั้งปฏิบัติงานราชการที่เป็นไปตามอำนาจและหน้าที่ของ กศจ. และตามที่ กศจ. มอบหมาย พร้อมทั้งส่งเสริม สนับสนุน ดูแล เร่งรัด ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงานของส่วนราชการหรือหน่วยงานและสถานศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการให้เป็นไปตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ มีสถานศึกษาขึ้นตรง ในกำกับดูแล คือสถานศึกษาเอกชน (ในระบบ) ที่เปิดการสอนก่อนระดับประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษาตอนปลายในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในเขตพื้นที่จังหวัดหนองคาย รวม ๙ อำเภอ จำนวนโรงเรียน ๒๔ โรงเรียน จำนวนนักเรียน ๘,๙๕๕ คน และ สถานศึกษาเอกชน (นอกระบบ) จำนวน ๑๕ โรงเรียน จำนวนนักเรียน ๔๘๕ คน

๒. หน่วยงานในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน ๓ หน่วยงาน ดังนี้

๒.๑ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต ๑ รับผิดชอบกำกับดูแล สถานศึกษาที่เปิดการสอนก่อนระดับประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตพื้นที่อำเภอเมืองหนองคาย อำเภอสระใคร อำเภอท่าบ่อ อำเภอศรีเชียงใหม่ อำเภอโพนพิสัย และอำเภอสังคม มีโรงเรียนในความรับผิดชอบ จำนวน ๑๕๘ โรงเรียน กับ ๒ สาขา จำนวนนักเรียน ๒๒,๘๖๖ คน

๒.๒ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต ๒ รับผิดชอบกำกับดูแล สถานศึกษาที่เปิดการสอนก่อนระดับประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตพื้นที่อำเภอโพนพิสัย อำเภอรัตนวาปี และอำเภอเฝ้าไร่ มีโรงเรียนในความรับผิดชอบ จำนวน ๑๐๒ โรงเรียน กับ ๕ สาขา จำนวนนักเรียน ๑๖,๕๑๖ คน

๒.๓ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๑ รับผิดชอบส่งเสริมสนับสนุน กำกับติดตามการบริหารจัดการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่จังหวัดหนองคาย รวม ๙ อำเภอ จำนวนโรงเรียน ๓๓ โรงเรียน จำนวนนักเรียน ๒๑,๗๗๔ คน

๓. ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดหนองคาย เปิดสอนระดับเตรียมความพร้อมเด็กพิการตั้งแต่แรกเกิดจนถึงตลอดชีวิต แบ่งเป็น ๕ ประเภท บกพร่องทางการมองเห็น บกพร่องทางการได้ยิน บกพร่องทางสติปัญญา บกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ บกพร่องทางการเรียนรู้ จำนวน นักเรียน รวมทั้งสิ้น ๑๗๔ คน

๔. หน่วยงานในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา หน่วยงานที่รับผิดชอบ คือ คณะกรรมการการอาชีวศึกษาหนองคาย มีสถานศึกษา ในกำกับจำนวน ๑๒ แห่ง แบ่งเป็นสถานศึกษาของ รัฐบาล จำนวน ๓ แห่ง และสถานศึกษาของเอกชน จำนวน ๙ แห่ง ดังนี้

๔.๑ สถานศึกษาของรัฐบาล จำนวน ๓ แห่ง ได้แก่ (๑) วิทยาลัยเทคนิคหนองคาย มีนักศึกษารวมจำนวนทั้งสิ้น ๓,๔๓๗ คน (๒) วิทยาลัยอาชีวศึกษาหนองคาย มีนักศึกษารวมจำนวนทั้งสิ้น ๑,๔๙๖ คน และ (๓) วิทยาลัยเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมต่อเรือหนองคาย มีนักศึกษารวมจำนวนทั้งสิ้น ๖๗๗ คน

๔.๒ สถานศึกษาของเอกชน จำนวน ๙ แห่ง มีนักศึกษารวมจำนวนทั้งสิ้น ๓,๘๗๗ คน

๕. หน่วยงานในสังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย หน่วยงานที่รับผิดชอบ คือ สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดหนองคาย มีศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (สถานศึกษา) ที่อยู่ในความรับผิดชอบ จำนวน ๙ แห่ง หน่วยงานจัดการเรียนรู้การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยระดับตำบล (กศน.ตำบล) จำนวน ๖๒ ตำบล จัดการเรียนการสอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานตั้งแต่ระดับประถมศึกษาถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวนนักเรียน ๑๒,๒๙๖ คน และเปิดสอนในระดับอาชีวศึกษา (ปวช.) จำนวนนักเรียน ๘๔ คน รวมนักศึกษา จำนวนทั้งสิ้น ๑๒,๓๘๐ คน

๖. สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา จำนวน ๒ แห่ง คือ (๑) มหาวิทยาลัยขอนแก่น วิทยาเขตหนองคาย โดยมีนักศึกษาทั้งสิ้น ๓,๑๘๔ คน และ (๒) มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตหนองคาย โดยมีนักศึกษาทั้งสิ้น จำนวน ๙๒๓ คน

๗. หน่วยงานในสังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ มีหน่วยงานที่รับผิดชอบ คือ สำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดหนองคาย โรงเรียนในสังกัดจำนวน ๑๒ แห่ง เปิดสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวนนักเรียน รวมทั้งสิ้น ๑,๐๘๑ คน

๘. หน่วยงานในสังกัดกระทรวงมหาดไทย หน่วยงานที่รับผิดชอบ คือ

(๑) องค์การบริหารส่วนจังหวัดหนองคาย มีสถานศึกษาในกำกับ จำนวน ๑ แห่ง คือ โรงเรียนกีฬาจังหวัดหนองคาย จำนวนนักเรียนรวมทั้งสิ้น ๑๒๓ คน

(๒) เทศบาลเมืองหนองคาย มีสถานศึกษาในกำกับ จำนวน ๕ แห่ง คือ โรงเรียนเทศบาล ๑ - ๕ เปิดสอนในระดับอนุบาลถึงมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวนนักเรียน รวมทั้งสิ้น ๒,๙๑๓ คน

(๓) เทศบาลอำเภอท่าบ่อ มีสถานศึกษาในกำกับ จำนวน ๑ แห่ง คือ โรงเรียนเทศบาลเมืองท่าบ่อ เปิดสอนในระดับอนุบาลถึงประถมศึกษา จำนวนนักเรียน รวมทั้งสิ้น ๑,๕๐๔ คน

๒.๒.๓ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๑) ทรัพยากรดิน ดินในพื้นที่ของจังหวัดหนองคายแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ

- ดินร่วนปนทราย ส่วนดินล่างเป็นดินเหนียวหรือดินร่วนปนดินเหนียว ที่เป็นกรวดหรือลูกรังเป็นจำนวนมาก เกิดจากวัสดุต้นกำเนิดพวกตะกอนลำน้ำทับถมบนชั้นหินผุ พบบริเวณพื้นที่ค่อนข้างราบเรียบจนถึงพื้นที่ลูกคลื่นลอนลาด ส่วนใหญ่มีความลาดชันร้อยละ ๒ - ๕ เป็นดินต้นถึงดินลึกมีการระบายน้ำดีดินมีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติต่ำ ปฏิกริยาดินเป็นกรดถึงกรดจัด เป็นดินส่วนใหญ่ของจังหวัดกระจายตัวในพื้นที่ทุกอำเภอ ได้แก่ อำเภอโพนพิสัย อำเภอเมือง อำเภอรัตนวาปี อำเภอเฝ้าไร่ อำเภอท่าบ่อ อำเภอสังคม อำเภอสระใคร อำเภอศรีเชียงใหม่ และอำเภอโพนพิสัย

- ดินในพื้นที่ภูเขา ซึ่งมีความลาดชันมากกว่าร้อยละ ๓๕ ดินที่พบมีทั้งดินลึกและดินตื้น ลักษณะเนื้อดินและความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติแตกต่างกันไป มักมีเศษหิน ก้อนหินหรือหินโผล่กระจายอยู่ทั่วไป ส่วนใหญ่ยังปกคลุมด้วยป่าไม้ ป่าประเภทนี้ส่วนใหญ่อยู่ในเขตอำเภอสังคม อำเภอโพนพิสัย และอำเภอศรีเชียงใหม่

ปัญหาของทรัพยากรดินจังหวัดหนองคาย

ดินที่มีปัญหา “problem soil” โดยทั่วไป มักเกี่ยวข้องกับการใช้ประโยชน์ที่ดินทางการเกษตรโดยปกติจะไม่สามารถกำหนดลักษณะของดินที่เป็นปัญหาได้แน่ชัด เนื่องจากปัญหาแต่ละชนิดของดินจะขึ้นอยู่กับ การนำไปใช้ประโยชน์

ลักษณะปัญหาของดินก็ยิ่งแตกต่างกันการพิจารณาว่าดินบริเวณดังกล่าวมีปัญหาต่อการเกษตรหรือไม่ สามารถดูได้จากลักษณะและสมบัติของดินที่มีผลต่อการใช้ประโยชน์ทางการเกษตร ถ้าดินมีลักษณะและสมบัติที่ไม่เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตและการให้ผลผลิตของพืชที่ปลูก ทั้งสมบัติทางกายและเคมีก็จัดเป็นดินปัญหาทั้งสิ้น ทั้งนี้ อาจมีความรุนแรงของปัญหามากหรือน้อยแตกต่างกันทรัพยากรดินที่มีปัญหาต่อการเกษตรในจังหวัดหนองคายที่พบส่วนใหญ่มีดังนี้

๑. ดินตื้นหรือดินลูกรัง มีเนื้อที่ ๙๐๖,๗๖๙.๗๗ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๔๗.๙๓ ของพื้นที่จังหวัด พบในพื้นที่อำเภอโพนพิสัย อำเภอเมืองหนองคาย อำเภอรัตนวาปี อำเภอเฝ้าไร่ อำเภอท่าบ่อ อำเภอสังคม อำเภอ สระใคร อำเภอศรีเชียงใหม่ และอำเภอโพนพิสัย

๒. พื้นที่ลาดชันเชิงชัน มีเนื้อที่ ๑๔๒,๕๖๔.๕๘ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๗.๕๓ ของพื้นที่จังหวัดพบในพื้นที่อำเภอสังคม และอำเภอศรีเชียงใหม่

๓. ดินเค็ม มีเนื้อที่ ๙๔๕.๗๑ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๐.๐๕ ของพื้นที่จังหวัดพบในพื้นที่อำเภอโพนพิสัย อำเภอเมืองหนองคาย อำเภอท่าบ่อ และอำเภอสระใคร

๔. ดินทราย มีเนื้อที่ ๖,๗๑๑.๓๗ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๐.๓๕ ของพื้นที่จังหวัดพบในพื้นที่อำเภอเมืองหนองคาย อำเภอโพนพิสัย อำเภอรัตนวาปี และอำเภอสังคม

จากปัญหาของดินตามที่กล่าวมา เป็นปัจจัยสำคัญในการเพิ่มผลผลิตต่อไร่ของพืชเศรษฐกิจของ จังหวัดให้สูงขึ้น ดังนั้นในช่วงแผนพัฒนาจังหวัด ปี พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๔ (รอบปี พ.ศ.๒๕๖๒) จังหวัดหนองคาย จะบูรณาการความร่วมมือกับส่วนราชการ/หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาและปรับปรุงแก้ไขปัญหาของดิน ให้มีความเหมาะสมกับการปลูกพืชเศรษฐกิจเพื่อเพิ่มอัตราผลผลิตต่อไร่ให้สูงขึ้น

(๒) ทรัพยากรป่าไม้

พื้นที่ป่าไม้จังหวัดหนองคายในปัจจุบันมีพื้นที่ป่าทั้งหมด จำนวน ๒๓๘,๒๐๒-๐-๐๘ ไร่ มีเนื้อที่ป่าไม้ร้อยละ ๑๒.๕๙ ของพื้นที่จังหวัดโดยได้หักพื้นที่ป่าชุมชนที่ทับซ้อนป่าสงวนแห่งชาติแล้ว ซึ่งจำแนกได้เป็น

- ป่าสงวนแห่งชาติ จำนวน ๓ แห่ง ได้แก่ ป่าพานพร้าว-แก้งไก่อ ป่าทุ่งหลวง และ ป่าดงสีชมพู และป่าโนนพิสัย

- เขตป่าไม้ถาวรของชาติ ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๐ จำนวน ๔ แห่ง ได้แก่ (๑) ป่าสักบ้านป่าสัก หรือป่าสักบ้านหม้อ ตั้งอยู่ที่ตำบลบ้านหม้อ อำเภอศรีเชียงใหม่ (๒) ป่าสักบ้านป่าสัก หรือป่าสักบ้านยอยไฮ ตั้งอยู่ที่ตำบลบ้านหม้อ อำเภอศรีเชียงใหม่ (๓) ป่าสักวัดช้างเผือก ตั้งอยู่ที่ตำบลพานพร้าว อำเภอศรีเชียงใหม่ และ (๔) ป่าสักบ้านศรีเชียงใหม่ หรือป่าสักวัดสะพานทอง ตั้งอยู่ที่ ตำบลพานพร้าว อำเภอศรีเชียงใหม่ เขตป่าไม้ถาวรของชาติทั้ง ๔ แห่ง มีพื้นที่ป่าคงเหลือในความดูแลตามกฎหมายว่าด้วยการป่าไม้ จำนวน ๑๔๔-๓-๖๖ ไร่ และอยู่ในระหว่างการขอกำหนดเขตป่าสงวนแห่งชาติ

- ป่าชุมชน มีป่าชุมชนจำนวน ๑๕๖ แห่งในทุกอำเภอ มีจำนวนพื้นที่รวมกัน ๑๙,๔๗๐-๐-๖๒ ไร่ โดยทับซ้อนป่าสงวนแห่งชาติ ๑๒,๘๖๗-๓-๖๗ ไร่ และอยู่นอกป่าสงวนแห่งชาติ ๖,๔๔๒ ไร่ ๙๕ ตารางวาโดยมีหนังสือสำคัญที่หลวง ๑๖๗ ไร่

สถานการณ์ของทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่จังหวัดตามที่กล่าวมาในภาพรวม พบว่า พื้นที่ป่าของ จังหวัดมีแนวโน้มลดลงอันเนื่องมาจากหลายสาเหตุหลายประการ ทั้งที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์และภัยทาง ธรรมชาติ ดังนั้น เพื่อเป็นการอนุรักษ์พื้นที่ป่าและเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ให้มากขึ้น จังหวัดหนองคายจึงได้กำหนด แนวทางในการเพิ่มพื้นที่ป่าหรือพื้นที่สีเขียวในห้วงแผนพัฒนาจังหวัด ปี พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔ (รอบปี พ.ศ. ๒๕๖๒) ดังนี้

๑. ส่งเสริมปลูกไม้เศรษฐกิจในที่ดินกรรมสิทธิ์หรือสิทธิ์การครอบครองที่ถูกต้องตามประมวลกฎหมายที่ดินปรีอ ส.ป.ก. โดยส่งเสริมปลูกไม้เศรษฐกิจที่สำคัญ เช่น ไม้สัก ไม้ประดู่ ไม้ชิงชัน ไม้พะยุง ไม้มะค่าโมง ฯลฯ ซึ่งมี พ.ร.บ. สวนป่า พ.ศ.๒๕๓๕ รับรองสิทธิ์ของไม้ตามแนวพระราชดำริ การสร้างรายได้และการปลูกไม้ ๓ อย่าง ประโยชน์ ๔ อย่าง

๒. ส่งเสริมการปลูกไม้ในเขตเมือง ที่สาธารณะต่างๆ ทุกรูปแบบ

๓. ให้ชุมชนต่างๆจัดทำป่าชุมชนประจำถิ่นของตนเองเพิ่มขึ้น อย่างน้อยชุมชนละ ๑ แห่ง

๔. ดำเนินการสร้างจิตสำนึกและการมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรตามแนวพระราชดำริ เช่น การจัดทำฐานทรัพยากรท้องถิ่น ตามโครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯสยามบรมราชกุมารี จะทำให้มีการอนุรักษ์ป่าไม้เพิ่มขึ้น

(๓) **ทรัพยากรน้ำ** จังหวัดหนองคายมีทรัพยากรน้ำสำหรับใช้ในการอุปโภค บริโภค และเพื่อการเกษตรกรรมที่สำคัญมาจาก ๓ แหล่ง ดังนี้

- แหล่งน้ำธรรมชาติ จังหวัดหนองคายเป็นจังหวัดที่มีแหล่งน้ำธรรมชาติเป็นจำนวนมาก ทั้งแม่น้ำ ห้วย ลำธารและคลอง ๑,๑๖๓ สาย และหนองบึง จำนวน ๗๖๖ แห่ง ซึ่งมีความสำคัญต่อการอุปโภค บริโภค และด้านการเกษตร จังหวัดหนองคายอยู่ในอาณาเขตพื้นที่ลุ่มน้ำโขง (ส่วนที่ ๒) แหล่งน้ำธรรมชาติที่สำคัญ คือ แม่น้ำโขง ไหลผ่าน ๖ อำเภอ คือ อำเภอสังคม อำเภอศรีเชียงใหม่ อำเภอบ้านแพง อำเภอเมืองหนองคาย อำเภอโพนพิสัย และอำเภอรันทวนาปี โดยมีพื้นที่ลุ่มน้ำสาขาจำนวน ๘ ลุ่มน้ำ แบ่งออกเป็น ๑ ลุ่มน้ำหลัก ๗ ลุ่มน้ำย่อย ได้แก่ แม่น้ำโขงส่วนที่ ๕ ห้วยน้ำโสม น้ำโหมง แม่น้ำโขงส่วนที่ ๖ น้ำสวย ห้วยหลวง (ลุ่มน้ำหลัก) แม่น้ำโขงส่วนที่ ๗ และแม่น้ำสงครามตอนบน รวมพื้นที่ลุ่มน้ำในเขตจังหวัดหนองคาย ๓,๐๒๗ ตารางกิโลเมตร ปริมาณน้ำท่ารวม ๗,๗๔๙.๐๓ ล้านลูกบาศก์เมตร (ข้อมูลปรากฏในส่วนที่ ๑)

- น้ำฝน จังหวัดหนองคายถือได้ว่าเป็นจังหวัดที่มีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยต่อปีค่อนข้างสูง คือ ประมาณ ๑,๗๐๐ มม. ต่อปี ดังนั้น จึงเป็นจังหวัดที่เหมาะสมแก่การทำการเกษตร การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ตามข้อมูลดังกล่าวจังหวัดจึงได้กำหนดเป็นประเด็นยุทธศาสตร์การด้านเศรษฐกิจ

- แหล่งน้ำใต้ดิน บริเวณจังหวัดหนองคายมีการสะสมตัวของชั้นเกลือหลายชั้น พบว่ามีการเจาะบ่อบาดาลในพื้นที่ที่อยู่ไกลจากแหล่งน้ำธรรมชาติ จะพบน้ำที่ระดับลึกโดยประมาณ ๕๐ - ๑๕๐ เมตร ผลการวิเคราะห์ทางเคมีพบว่าคุณภาพของน้ำอยู่ในเกณฑ์ไม่ดีนัก เพราะมีส่วนผสมของสารละลายจากหินเกลือใต้ดิน อย่างไรก็ตามส่วนใหญ่ยังคงสามารถนำมาใช้ในการอุปโภคบริโภคได้เมื่อพิจารณาเทียบกับมาตรฐานน้ำบาดาลเพื่อการบริโภค ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับระดับความลึกของชั้นน้ำที่พัฒนาขึ้นมาใช้ด้วย แสดงว่า มีโอกาสที่จะเจาะพบน้ำบาดาลคุณภาพน้ำกร่อยถึงเค็มในพื้นที่ดังกล่าว ภาพรวมของปริมาณการใช้น้ำบาดาลในจังหวัดหนองคาย พบว่ามีอัตราการใช้น้ำอยู่ในระดับ ๕,๐๐๐ - ๗,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อปี จะเห็นว่าอัตราการใช้น้ำบาดาลของจังหวัดหนองคายอยู่ในเกณฑ์ไม่สูงนัก ส่วนใหญ่นำไปใช้ในกิจการเกี่ยวกับอุตสาหกรรม/การค้า/ธุรกิจการบริการ และเกษตรกรรม คิดเป็นสัดส่วนระหว่างการใช้น้ำอุปโภค/บริโภค : อุตสาหกรรม/การค้า/ธุรกิจการบริการและเกษตรกรรมเท่ากับ ๑ : ๔.๕ ผลสืบเนื่องที่ตามมาคือ การทรุดตัวของแผ่นดินในบางพื้นที่ โดยจังหวัดหนองคายมีปัญหาการชะล้างพังทลายของดินบริเวณริมฝั่งแม่น้ำโขง ภูเขาและพื้นที่ลาดสูงชัน ปัญหาดินตื้น ดินปนกรวด และหิน ดินมีความอุดมสมบูรณ์ต่ำเนื่องจากพื้นที่เกษตรสวนใหญ่อยู่นอกเขตชลประทาน

จังหวัดหนองคาย เป็นพื้นที่ที่มีแหล่งน้ำต้นทุนทางธรรมชาติเป็นจำนวนมาก ครอบคลุมทุกพื้นที่ของจังหวัด แต่บางพื้นที่ยังมีปัญหาการขาดแคลนน้ำโดยเฉพาะพื้นที่ที่อยู่นอกเขตชลประทานที่มีอยู่ประมาณ ๘๙๗,๒๑๗ ไร่ (คิดเป็นร้อยละ ๗๖.๒๕ ของพื้นที่การเกษตรทั้งหมด) ไม่สามารถนำน้ำเหล่านี้ไปใช้ประโยชน์ในการอุปโภค/บริโภค และการเกษตรกรรมได้อย่างเพียงพอและทั่วถึง ซึ่งมีสาเหตุหลักอันเนื่องจากการบริหารจัดการน้ำ ในพื้นที่ยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ดังนั้น เพื่อเป็นการพัฒนาและแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำในพื้นที่นอกเขตชลประทานดังกล่าว จังหวัดหนองคายจึงได้กำหนดแนวทางการพัฒนาไว้ในแผนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตรตามแผนพัฒนาจังหวัด ปี พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๔ (รอบปี พ.ศ.๒๕๖๒) เพื่อให้ประชาชนและเกษตรกรในพื้นที่มีน้ำใช้เพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตรอย่างเพียงพอตลอดทั้งปี

(๔) **ทรัพยากรแร่ธาตุ** จังหวัดหนองคายมีทรัพยากรแร่ที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจในปัจจุบัน คือ หินทรายก่อสร้าง นอกจากนี้ยังมีทรัพยากรแร่ที่ยังไม่มีการผลิต คือ แร่ทองแดง แร่เหล็ก หินทราย เพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง หินแก้ว เกลือหินและโพแทช ทรัพยากรแร่ของจังหวัดหนองคายสามารถจำแนกลักษณะการใช้ประโยชน์ได้เป็น ๓ กลุ่ม คือ

- กลุ่มแร่เพื่อการพัฒนาสาธารณูปโภคพื้นฐานและโครงการขนาดใหญ่ของรัฐ ได้แก่ หินทรายก่อสร้าง แหล่งทรายก่อสร้างของจังหวัดหนองคายอยู่ในแม่น้ำโขง ซึ่งเริ่มตั้งแต่อำเภอสังคม จนถึงอำเภอรันทวาปี มีความยาวตามแนวแม่น้ำโขงประมาณ ๒๑๐ กิโลเมตร และ หินทราย เพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง แหล่งหินทรายสำคัญของจังหวัด อยู่ในพื้นที่บ้านห้วยไซงัว และบ้านโนนพัฒนา ตำบลผาตั้ง อำเภอสังคม แหล่งหินทรายครอบคลุมพื้นที่ประมาณ ๘๑ ตารางกิโลเมตร

- กลุ่มแร่เพื่อสนับสนุนเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม ประเภทแร่โลหะ ได้แก่ แร่ทองแดง แร่ทองคำ และแร่เหล็ก ประเภทแร่อุตสาหกรรม ได้แก่ ทรายแก้ว และเกลือหิน แร่เหล็ก ทองแดง ทองคำ พบเฉพาะในพื้นที่อำเภอสังคมเท่านั้น ประกอบด้วยแหล่งแร่ภูโหล่น แหล่งแร่ภูห้วยฮ่อม แหล่งแร่บ้านชำเจียง

- กลุ่มแร่เพื่อการเกษตร ได้แก่ โพแทช หินฟอสเฟตและโพแทชของจังหวัดหนองคาย ประกอบด้วย พื้นที่แอ่งเกลือหินและโพแทชเกิดแผ่กระจายต่อเนื่องกันเป็นบริเวณกว้างครอบคลุมพื้นที่เกือบทุกอำเภอของจังหวัด คือ อำเภอเมืองหนองคาย อำเภอท่าบ่อ อำเภอศรีเชียงใหม่ อำเภอสระใคร อำเภอ โพนพิสัย อำเภอเฝ้าไร่ และอำเภอรันทวาปี

ทรัพยากรแร่ธาตุของจังหวัดทั้ง ๓ กลุ่ม พบว่า ทรายก่อสร้าง เป็นทรัพยากรแร่ถูกนำขึ้นมาใช้มากที่สุดทั้งในรูปแบบที่ถูกต้องตามระเบียบของทางราชการ และการลักลอบดูดทรายของนายทุนหรือผู้ค้า ทรายบางรายทั้งที่อาศัยอยู่ในพื้นที่จังหวัดหนองคายและประเทศเพื่อนบ้าน ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนตามแนวชายแดน และความมั่นคงของประเทศ เนื่องจากการดูดทรายเป็นสาเหตุหนึ่งที่สำคัญทำให้แผ่นดินเกิดการทรุดตัว และการปรับเปลี่ยนทิศทางการไหลของกระแสน้ำในแม่น้ำโขง ทำให้แผ่นดินตามแนวตลิ่งของจังหวัดพังทลายหายไปปีละ ๓-๕ เมตร ก่อให้เกิดการสูญเสียดินแดนของประเทศอย่างต่อเนื่อง การป้องกันและปราบปรามการดูดทรายตามแนวชายแดนเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นที่จังหวัดจะต้องดำเนินการบูรณาการความร่วมมือกับทุกภาคส่วนเพื่อพัฒนาและแก้ไขปัญหา โดยอาศัยความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการบริหารจัดการพื้นที่ชายแดนเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนการดำเนินงาน

(๕) ขยะมูลฝอย

ปริมาณขยะมูลฝอยเกิดขึ้นในพื้นที่จังหวัดหนองคาย เมื่อพิจารณาจากปริมาณที่เกิดขึ้น ณ แหล่งกำเนิด มีประมาณ ๓๕๖ ตันต่อวันหรือประมาณ ๑๒๙,๙๔๐ ตันต่อปี ซึ่งเป็นปริมาณที่ได้จากการคาดการณ์และประมาณตามหลักวิชาการ โดยพิจารณาจากอัตราการก่อให้เกิดขยะมูลฝอยของประชากรในแต่ละพื้นที่ จังหวัดหนองคายกำหนดให้อัตราการก่อให้เกิดขยะมูลฝอยของประชากรในเขตเทศบาลเมือง เทศบาลตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล เท่ากับ ๑.๑๕ และ ๐.๕๐ กิโลกรัมต่อคนต่อวันตามลำดับ ปริมาณขยะมูลฝอยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามการเพิ่มขึ้นของประชากร และการพัฒนาด้านต่างๆของประเทศรวมทั้งการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนและจังหวัดหนองคายได้รับการกำหนดให้เป็นพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ

ปริมาณขยะมูลฝอยตกค้างสะสม คือ ปริมาณขยะมูลฝอยที่ถูกทิ้งกองไว้หรืออยู่ในบ่อของสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยที่มีการกำจัดไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ เช่น การเทกอง (Open Dump) หรือพื้นที่ลักลอบทิ้งเป็นดิน สามารถคำนวณได้จากปริมาตรขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยคูณด้วยความหนาแน่นของขยะมูลฝอย เท่ากับ ๐.๓ ตันต่อลูกบาศก์เมตร (กรมควบคุมมลพิษ.๒๕๕๙)

จังหวัดหนองคาย ในปี พ.ศ.๒๕๕๖ มีปริมาณขยะมูลฝอยสะสมในพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๑๘ แห่ง ประมาณ ๑๗,๒๓๗ ตัน และในปี พ.ศ.๒๕๕๘ มีปริมาณขยะมูลฝอยสะสม ประมาณ ๑๕,๘๓๘ ตัน (สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๙ อุดรธานี,๒๕๕๘.) ซึ่งจะเห็นว่า มีปริมาณลดลงประมาณ ๑,๓๙๙ ตัน เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบางแห่ง ได้ดำเนินการปรับปรุงสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยของตนเองตามศักยภาพงบประมาณที่มี องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้จัดให้บริการรวบรวมเก็บขนขยะมูลฝอย จำนวน ๖๕ แห่ง มีปริมาณขยะมูลฝอยที่รวบรวมเก็บขนจากชุมชน จำนวนประมาณ ๒๔๒ ตันต่อวัน คิดเป็นร้อยละ ๖๗.๘๗ (สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดหนองคาย,๒๕๕๙.) และมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ยังไม่จัดให้บริการจำนวน ๒ แห่ง ได้แก่ (๑) องค์การบริหารส่วนตำบลสังคม อำเภอสังคม และ (๒) องค์การ

บริหารส่วนตำบลอุดมพร อำเภอเฝ้าไร่ มีปริมาณขยะมูลฝอยรวมประมาณ ๑.๔ ตันต่อวัน โดยอยู่ระหว่างขับเคลื่อนการดำเนินงานให้จัดบริการและดำเนินงานควบคู่กับการส่งเสริมการลดขยะมูลฝอยที่ต้นทาง

แนวความคิดการดำเนินงานของจังหวัดหนองคายในการจัดการขยะและของเสียอันตราย (Roadmap) ได้ขับเคลื่อนการดำเนินงานโดยแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของจังหวัดหนองคาย การจัดทำแผนบริหารจัดการขยะมูลฝอยของจังหวัด และประสานหน่วยงานต่างๆ ดำเนินงานอย่างต่อเนื่องโดยมีผลสำเร็จของการดำเนินงานที่สามารถขยายผลไปยังชุมชนอื่นๆ คือ การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการขยะมูลฝอยในเรื่องการส่งเสริมการลดขยะมูลฝอยที่ต้นทาง และยุทธศาสตร์การสร้างวินัยของคนในชาติ มุ่งสู่การจัดการที่ยั่งยืนในเรื่องการให้ความรู้ สร้างจิตสำนึก ด้วยการนำร่องดำเนินกิจกรรม “การจัดตั้งกองทุนฌาปนกิจสงเคราะห์จากขยะรีไซเคิล” ซึ่งเป็นกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อม อีกรูปแบบหนึ่งที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตของชุมชนชาวอีสานที่อยู่ด้วยกันแบบพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน การดำเนินงานเป็นไปตามความต้องการและเงื่อนไขข้อตกลงของชุมชน วัตถุประสงค์ในการจัดตั้งกองทุนคือ ลดปริมาณขยะมูลฝอยในชุมชนและเป็นการสร้างกองทุนฌาปนกิจสงเคราะห์/เงินสวัสดิการช่วยเหลือกรณีสมาชิกในครัวเรือนเสียชีวิต

ผลการดำเนินงาน“การจัดตั้งกองทุนฌาปนกิจสงเคราะห์จากขยะรีไซเคิล” พบว่า ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ดำรงชีวิตประจำวันในสภาพแวดล้อมที่สะอาด ระเบียบเรียบร้อย สวยงาม มีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมกับหน่วยงานภาครัฐในการพัฒนาพื้นที่ชุมชนตนเอง มีสวัสดิการชุมชนกรณีสมาชิกครัวเรือนเสียชีวิต และที่สำคัญเป็นกระบวนการหนึ่งที่สามารถสร้างวินัยของประชาชนและเยาวชนมุ่งสู่การจัดการขยะมูลฝอยที่ยั่งยืน ทำให้การขับเคลื่อนงานพัฒนาต่างๆเป็นไปด้วยความเรียบร้อยโดยจังหวัดมีแผนที่จะดำเนินการขยายผลการจัดตั้งกองทุน“การจัดตั้งกองทุนฌาปนกิจสงเคราะห์ จากขยะรีไซเคิล” ให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ของจังหวัดต่อไป

๒.๓ การวิเคราะห์ทางการบริหารประเมินสถานการณ์ และสถานะแวดล้อมของจังหวัด (SWOT Matrix)

๒.๓.๑ จุดแข็ง (Strengths : S)

(๑) จังหวัดหนองคายมีขีดความสามารถในการผลิต จากภาคเกษตร ได้แก่

- ด้านพืช ข้าวนาปี ปริมาณผลผลิต ๑๖๖,๐๒๓ ตัน/ปี มีมูลค่า ๒,๒๐๑.๒๗ ล้านบาท ข้าวนาปรัง ปริมาณผลผลิต ๔๘,๙๕๙ ตัน/ปี มูลค่า ๓๖๗.๑๙ ล้านบาท ยางพาราปริมาณผลผลิต (ยางแห้ง) ๔๓,๘๓๘ ตัน/ปี มูลค่า ๒,๒๐๑.๔๑ ล้านบาท สับปะรด ผลผลิต ๓๐,๒๕๕ ตัน มูลค่า ๑๗๖.๐๘๔ ล้านบาท และมีพืชที่มีศักยภาพ ประกอบด้วย กลัวยหอมทอง กลัวยน้ำว่า และมะพร้าวน้ำหอม

- ด้านปศุสัตว์ ได้แก่ การเลี้ยงไข่ไก่ มีมูลค่ารวมต่อปี ประมาณ ๓๗๑.๕๓ ล้านบาท และการผลิตโคเนื้อที่สามารถพัฒนาเพื่อสร้างรายได้เพิ่มขึ้น

- ด้านประมง ได้แก่ การเลี้ยงปลานิลในกระชังปริมาณผลผลิต ๑๒,๗๖๔.๖๓ ตัน/ปี มีมูลค่ารวมต่อปีประมาณ ๑,๐๐๑.๔๔ ล้านบาท

(๒) มีโรงงาน (อุตสาหกรรมเกษตร) แปรรูปสินค้าเกษตรในพื้นที่จังหวัดหนองคาย จำนวน ๒๓๘ โรงงาน มีเงินลงทุนทั้งสิ้น ๓๔๕,๕๓๒,๔๐๐ บาท

(๓) มีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย ๓ ธรรมชาติ ได้แก่ ธรรมชาติ วัฒนธรรม และธรรมชาติ ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยมีรายได้จากนักท่องเที่ยว ๕,๒๐๘.๓ ล้านบาท มีนักท่องเที่ยวจำนวน ๒.๖ ล้านคน

๒.๓.๒ จุดอ่อน (Weaknesses : W)

(๑) ต้นทุนการผลิตสินค้าเกษตรสูง และเทคโนโลยีการผลิตแบบดั้งเดิมผลผลิตต่อไร่ ๓๗๕ กิโลกรัม/ไร่ ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ ๔๐๘ กิโลกรัม/ไร่ การผลิตลูกพันธุ์ปลานิล ยังไม่เพียงพอต่อการเลี้ยงภายในจังหวัด การเลี้ยงปศุสัตว์ยังอาศัยการเลี้ยงแบบดั้งเดิม

(๒) สภาพดินมีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ ดินตื้น หรือดินลูกรัง คิดเป็นร้อยละ ๔๗.๙๓ ของพื้นที่การเกษตรทั้งหมด

- (๓) เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรยังไม่มีระบบการบริหารจัดการสินค้าเกษตรไปสู่เชิงพาณิชย์
- (๔) เกษตรที่ให้ความสนใจผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์มีน้อย
 - (๔.๑) เกษตรอินทรีย์จำนวน ๘๖ ราย พื้นที่ ๓๙๓.๕๓ ไร่
 - (๔.๒) สินค้าเกษตรปลอดภัย ๒,๔๓๖ ราย พื้นที่ ๔,๕๘๓.๔๘ ไร่
- (๕) พื้นที่การเกษตรส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ ๗๔.๔๙ อาศัยน้ำฝน
- (๖) โรงฆ่าสัตว์ในจังหวัดหนองคาย จำนวน ๑๔ แห่ง ได้มาตรฐาน GMP เพียง ๑ แห่ง
- (๗) การใช้พลังงานทดแทนในภาคการเกษตรและการท่องเที่ยวยังมีน้อย ซึ่งในจังหวัดหนองคาย มีการใช้พลังงานทดแทนในภาคการท่องเที่ยวที่กลุ่มโฮมสเตย์ ๑ แห่ง คือ โฮมสเตย์บ้านจอมแจ้ง ตำบลสีกาย อำเภอเมืองหนองคาย และการใช้พลังงานทดแทนในการแปรรูปสินค้าเกษตร จำนวน ๔ แห่ง คือ โรงอบกล้วย พลังงานแสงอาทิตย์ (โซลาร์โคม) ๑ แห่ง (อ.สังคม จ.หนองคาย) และการใช้พลังงานแสงอาทิตย์ในการแปรรูปปลา ๗ แห่ง (อำเภอท่าบ่อ จำนวน ๓ แห่ง, อำเภอเมืองหนองคาย จำนวน ๓ แห่ง และอำเภอรันทวนาปี จำนวน ๑ แห่ง)
- (๘) สินค้า OTOP ส่วนใหญ่ยังไม่ได้มาตรฐานผลิตภัณฑ์ (ปี พ.ศ.๒๕๖๑ มีกลุ่มผู้ประกอบการ ๗๐๘ กลุ่ม ได้รับมาตรฐานสินค้า ๑๒๓ กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๙๗)
- (๙) อัตราส่วนแพทย์ต่อประชากรเท่ากับ ๑ ต่อ ๑,๓๗๕๕ คน ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของสภาพัฒนาฯ (๑ ต่อ ๒,๙๘๐ คน)
- (๑๐) ประชาชนของจังหวัดมีปัญหาการป่วยด้วยโรคเบาหวาน ความดันโลหิตสูงมากกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ (โรคเบาหวานอัตราป่วย ๑,๕๑๕ ต่อแสนประชากร, โรคความดันโลหิตสูง ๑,๘๖๙ ต่อแสนประชากร ประเทศไทยอัตราป่วยด้วยโรคเบาหวานเท่ากับ ๕๒๓.๒๔ ต่อแสนประชากร, โรคความดันโลหิตสูงเท่ากับ ๙๓๗.๕๘ ต่อแสนประชากร) และมีปัญหาการตายด้วยโรคหัวใจขาดเลือด ปัญหาการตายด้วยโรคมะเร็ง และโรคระบบประสาทมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น (โรคมะเร็ง ปี ๒๕๕๕ - ๒๕๖๐ มีอัตราการตาย ๑๑๐.๘๘, ๑๑๙.๑๘ ต่อแสนประชากร โรคระบบประสาท ปี ๒๕๕๕ - ๒๕๖๐ มีอัตราการตาย ๑๖.๓๓, ๕๓.๖๕ ต่อแสนประชากร)
- (๑๑) พื้นที่ป่าไม้จังหวัดหนองคาย ในปี ๒๕๖๐ มีร้อยละ ๑๑.๗๙ ของเนื้อที่ทั้งจังหวัด (ประมาณ ๒๒๓,๓๑๓ ไร่) เพิ่มขึ้นมาจากปีที่แล้วร้อยละ ๐.๑๖ ถ้านับช่วงตั้งแต่ปี ๒๕๕๗ เป็นต้นมา มีสถิติพื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้นทุกปี แต่ยังไม่เพิ่มเข้าห้วงจากเป้าหมายของประเทศไทยในภาพรวมทั้งประเทศ คือ ควรมีพื้นที่ป่าไม้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๐ ของพื้นที่
- (๑๒) กำลังแรงงานให้ความสนใจในด้านการพัฒนาฝีมือแรงงานน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับกำลังแรงงานในวัยทำงาน
 - (๑๓) แรงงานภาคการเกษตรส่วนใหญ่ที่ผ่านการประเมินเกณฑ์ Smart Farmer มีจำนวนน้อย
 - (๑๔) แรงงานนอกระบบจังหวัดหนองคาย ยังอยู่ในระบบประกันสังคม ม.๔๐ น้อย คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๓๖ ของจำนวนแรงงานนอกระบบ ปี พ.ศ.๒๕๖๐ (แรงงานนอกระบบ ๑๓๘,๒๐๙ คน)
 - (๑๕) กำลังแรงงานภาคการเกษตรมีแนวโน้มลดลง
 - (๑๖) มีบ่อทิ้งขยะไม่ถูกหลักวิชาการ จำนวน ๑๗ แห่ง
 - (๑๗) คริวเรือนตกเกณฑ์ จปฐ. มีรายได้ต่ำกว่า ๓๘,๐๐๐ บาท/คน/ปี (ปี ๒๕๖๑ จำนวน ๓๘๓ คริวเรือน)

๒.๓.๓ โอกาส (Opportunities : O)

- (๑) แม่น้ำโขงมีความยาว ๒๑๐.๖๐ กิโลเมตรเป็นแหล่งน้ำต้นทุนสำหรับการอุปโภค บริโภค และภาคการเกษตร
- (๒) รัฐบาลจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษหนองคาย ส่งเสริมการค้า การลงทุนให้โอกาสกับผู้ประกอบการระดับ SMEs และวิสาหกิจชุมชน
- (๓) รัฐบาลส่งเสริมการเกษตรที่มีคุณภาพมาตรฐาน และกระแสมความนิยมการรักสุขภาพของผู้บริโภคมีแนวโน้มสูงขึ้น

- (๔) นโยบายไทยแลนด์ ๔.๐ ปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจด้วยนวัตกรรม
- (๕) การพัฒนาประเทศตามยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี
- (๖) รัฐบาลอนุมัติโครงการพัฒนาลุ่มน้ำห้วยหลวงตอนล่าง พื้นที่ชลประทาน ๕๔๐,๐๐๐ ไร่ พื้นที่จังหวัดอุดรธานีและจังหวัดหนองคาย (โพนพิสัย) (ในปี พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๙)
- (๗) มีระบบโลจิสติกส์เชื่อมโยงทั้งภายในและภายนอกประเทศ เป็นโอกาสในการกระจายสินค้าเกษตร ส่งเสริมการค้าการลงทุน และการท่องเที่ยว
- (๘) มีการพัฒนาและปรับปรุงทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๑ , หมายเลข ๒๑๒ เป็นถนนเชื่อมโยงระหว่างประเทศ เชื่อมโยงพื้นที่ภาคการเกษตร ภาคเศรษฐกิจตามแนวชายแดน และจังหวัดใกล้เคียง
- (๙) หนองคายได้รับการโปรโมทให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเมืองรองจากรัฐบาล มีหมู่บ้าน OTOP นวัตกรรม เพื่อการท่องเที่ยว และเป็นสื่อกิจกรรมวัฒนธรรมล้านช้าง เชื่อมโยงไทย – ลาว (หนองคาย เลย์ ไชยะบุรี หลวงพระบาง แขวงเวียงจันทน์) รัฐบาลส่งเสริมการท่องเที่ยวเขตพัฒนาการท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำโขง (Romantic Road)
- (๑๐) การพัฒนาระบบ Logistic โดยรถไฟความเร็วสูง จากจีน – ลาว และเชื่อมโยงมาไทย ส่งเสริมการค้า การบริการ การลงทุน และการท่องเที่ยว
- (๑๑) การส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างไทย และสปป.ลาว สนับสนุนในด้านความมั่นคง และการรักษาความสงบเรียบร้อย
- (๑๒) นโยบายเศรษฐกิจดิจิทัล (Digital Economy) จะเป็นรากฐานในการพัฒนาระบบ การจัดการภาครัฐ/และข้อมูลด้านความมั่นคง
- (๑๓) มีจุดผ่อนปรนการค้าชายแดนและจุดผ่านแดนเป็นช่องทางการตลาดเอื้อต่อการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว มีมูลค่าการค้าชายแดน กับ สปป.ลาว สูงกว่าจังหวัดอื่นๆ ที่มีการค้าชายแดน กับ สปป.ลาว
- (๑๔) โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริเอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน
- (๑๕) รัฐบาลมีนโยบายด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๑๖) รัฐบาลกำหนดนโยบายในการเรียนสายอาชีพ เพื่อตอบสนองความต้องการ ของตลาดแรงงาน ระดับกลางได้อย่างเพียงพอ
- (๑๗) รัฐบาลให้การสนับสนุนงานด้านการพัฒนาฝีมือแรงงานเพื่อเพิ่มศักยภาพกำลังแรงงาน/ยกระดับฝีมือแรงงาน
- (๑๘) ตลาดต่างประเทศยังมีความต้องการแรงงานไทยไปทำงานโดยเฉพาะแรงงานฝีมือ
- (๑๙) รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมให้ภาคเอกชนเข้ามาบริหารจัดการขยะ
- (๒๐) นโยบายของรัฐบาลลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

๒.๓.๔ อุปสรรค (Threats : T)

- (๑) ต้นทุนปัจจัยการผลิตทางการเกษตรมีราคาสูง
- (๒) ราคาสินค้าเกษตรผันผวนและเกษตรกรไม่มีอำนาจต่อรอง
- (๓) การแพร่ระบาดของโรคอันเนื่องมาจากการเคลื่อน คน สัตว์ พืช และพาหะนำโรคชนิดอื่น โดยจังหวัดหนองคายพบโรคพิษสุนัขบ้าในสุนัข/แมว เพิ่มขึ้นทุกปี โดยพบผู้เสียชีวิตด้วยโรคพิษสุนัขบ้า ในปี ๒๕๖๑ จำนวน ๑ คน
- (๔) กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการค้าและการลงทุน ระหว่างประเทศมีหลายหน่วยงานรับผิดชอบ เป็นอุปสรรคต่อการค้า และการลงทุน
- (๕) พื้นที่ตามแนวชายแดนมีระยะทางยาวทำให้เกิดอุปสรรคต่อการรักษาความสงบเรียบร้อย และความมั่นคงภายในประเทศ และด่านประเพณี (จุดผ่านแดนดั้งเดิม) เสี่ยงต่อการลักลอบกระทำความผิดกฎหมาย

- (๖) การปักปันเขตแดนระหว่างประเทศไทย และสปป.ลาว ยังไม่ชัดเจน ก่อให้เกิดปัญหา เช่น เกาะ ดอน ในแม่น้ำโขง
- (๗) การดูตกรายในแม่น้ำโขงทำให้กระแสน้ำ และร่องน้ำเปลี่ยนแปลงส่งผลกระทบต่อ การพังทลายของตลิ่ง
- (๘) การแพร่ระบาดของยาเสพติดส่งผลกระทบต่อ การเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การท่องเที่ยว และการศึกษา
- (๙) แรงงานต่างด้าว และบุคคลไม่มีสัญชาติ เข้าเมือง ผิดกฎหมายก่อให้เกิดปัญหาทาง ด้านสังคม และความไม่เข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจ
- (๑๐) สื่อเทคโนโลยีที่ไม่พึงประสงค์ทำให้เด็กมีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์
- (๑๑) การคมนาคมถนนสายหลักและสายรองเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวบางช่วงยังไม่ได้มาตรฐาน (Universal Design)

๒.๔ การวิเคราะห์กลยุทธ์ (TOWS Matrix)

ในการดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมาย หลักการ และวิธีการที่นิยมใช้กันก็คือ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสถานะแวดล้อมภายในและสถานะแวดล้อมภายนอก หรือตารางความสัมพันธ์ของ SWOT (TOWS Matrix) ซึ่งในการวิเคราะห์ตารางความสัมพันธ์ดังกล่าว สามารถกำหนดวิธีการดำเนินงานหรือที่เรียกว่า กลยุทธ์ ออกมาเป็นประเด็นในการดำเนินงานดังนี้

กลยุทธ์ SO เป็นกลยุทธ์ที่เกิดขึ้นจากความสัมพันธ์ระหว่าง จุดแข็งกับโอกาส หรือเราเรียกว่า กลยุทธ์เชิงรุก เป็นการใชจุดแข็งที่มีอยู่ และโอกาสจากปัจจัยภายนอกมาเป็นตัวสนับสนุน

กลยุทธ์ ST เป็นกลยุทธ์ที่เกิดขึ้นจากความสัมพันธ์ระหว่าง จุดแข็งกับอุปสรรค หรือเราเรียกว่า กลยุทธ์เชิงป้องกัน เป็นการใชจุดแข็งที่มีอยู่ และต้องมีการพัฒนา หรือหลีกเลี่ยงอุปสรรคที่ต้องเผชิญ

กลยุทธ์ WO เป็นกลยุทธ์ที่เกิดขึ้นจากความสัมพันธ์ระหว่าง จุดอ่อนกับโอกาส หรือเราเรียกว่า กลยุทธ์เชิงแก้ไข เป็นการแก้ไขจุดอ่อน หรือทำให้จุดอ่อนมีความเข้มแข็งมากยิ่งขึ้น โดยใช้โอกาสเป็นปัจจัยภายนอกเข้ามาสนับสนุน

กลยุทธ์ WT เป็นกลยุทธ์ที่เกิดขึ้นจากความสัมพันธ์ระหว่าง จุดอ่อนกับอุปสรรคหรือเราเรียกว่า กลยุทธ์เชิงรับที่ต้องปรับปรุง และแก้ไขจุดอ่อนให้เข้มแข็งมากยิ่งขึ้น ขณะเดียวกันอาจต้องเผชิญกับอุปสรรค หรืออาจจะต้องใช้วิธีหลีกเลี่ยงอุปสรรค ในขณะเดียวกัน

ดังนั้น การวิเคราะห์กลยุทธ์ และการที่จะนำกลยุทธ์ใดมาขับเคลื่อนในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ จะต้องคำนึงถึง ความเร่งด่วน การสนับสนุนจากนโยบายรัฐบาล การสนับสนุนงบประมาณของทั้งภาครัฐ และเอกชน มิเช่นนั้นแล้ว อาจทำให้แผนการพัฒนาจังหวัด ไม่สามารถบรรลุเป้าหมายสุดท้ายที่กำหนดไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ซึ่งผลการวิเคราะห์กลยุทธ์ตาม TOWS Matrix ของจังหวัดหนองคายสรุปผลได้ดังนี้

กลยุทธ์ SO :

จุดแข็ง (Strengths : S)	โอกาส (Opportunities : O)
(๑) จังหวัดหนองคายมีขีดความสามารถในการผลิตจากภาคเกษตร ได้แก่ - ด้านพืช ข้าวนาปี ปริมาณผลผลิต ๑๖๖,๐๒๓ ตัน/ปี มีมูลค่า ๒,๒๐๑.๒๗ ล้านบาท ข้าวนาปรัง ปริมาณผลผลิต ๔๘,๙๕๙ ตัน/ปี มูลค่า ๓๖๗.๑๙ ล้านบาท ยางพาราปริมาณผลผลิต (ยางแห้ง) ๔๓,๘๓๘ ตัน/ปี มูลค่า ๒,๒๐๑.๔๑ ล้านบาท สับปะรด ผลผลิต ๓๐,๒๕๕ ตัน มูลค่า ๑๗๖.๐๘๔ ล้านบาท และมีพืชที่มีศักยภาพ ประกอบด้วย กล้วยหอมทอง กล้วยน้ำว้า และมะพร้าวน้ำหอม - ด้านปศุสัตว์ ได้แก่ การเลี้ยงไข่ไก่ มีมูลค่ารวมต่อปี ประมาณ ๓๗๑.๕๓ ล้านบาท และการผลิตโคเนื้อที่สามารถพัฒนาเพื่อสร้างรายได้เพิ่มขึ้น - ด้านประมง ได้แก่ การเลี้ยงปลานิลในกระชัง ปริมาณผลผลิต ๑๒,๗๖๔.๖๓ ตัน/ปี มีมูลค่ารวมต่อปีประมาณ ๑,๐๐๑.๔๔ ล้านบาท (๒) มีโรงงาน (อุตสาหกรรมเกษตร) แปรรูปสินค้าเกษตรในพื้นที่จังหวัดหนองคาย จำนวน ๒๓๘ โรงงาน มีเงินลงทุนทั้งสิ้น ๓๔๕,๕๓๒,๔๐๐ บาท (๓) มีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย ๓ ธรรมชาติ ได้แก่ ธรรมชาติ วิถีวัฒนธรรม และธรรมชาติ ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยมีรายได้จากนักท่องเที่ยว ๕,๒๐๘.๓ ล้านบาท มีนักท่องเที่ยวจำนวน ๒.๖ ล้านคน	(๑) แม่น้ำโขงมีความยาว ๒๑๐.๖๐ กิโลเมตรเป็นแหล่งน้ำต้นทุนสำหรับการอุปโภค บริโภค และภาคการเกษตร (๒) รัฐบาลจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษหนองคาย ส่งเสริมการค้า การลงทุนให้โอกาสกับผู้ประกอบการระดับ SMEs และวิสาหกิจชุมชน (๓) รัฐบาลส่งเสริมการเกษตรที่มีคุณภาพมาตรฐาน และกระแสดความนิยมการรักสุขภาพของผู้บริโภคมีแนวโน้มสูงขึ้น (๔) นโยบายไทยแลนด์ ๔.๐ ปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจด้วยนวัตกรรม (๕) การพัฒนาประเทศตามยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (๖) รัฐบาลอนุมัติโครงการพัฒนาลุ่มน้ำห้วยหลวงตอนล่าง พื้นที่ชลประทาน ๕๔๐,๐๐๐ ไร่ พื้นที่จังหวัดอุดรธานีและจังหวัดหนองคาย (โพธิ์ชัย) (ในปี พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๙) (๗) มีระบบโลจิสติกส์เชื่อมโยงทั้งภายในและภายนอกประเทศ เป็นโอกาสในการกระจายสินค้าเกษตร ส่งเสริมการค้าการลงทุน และการท่องเที่ยว (๘) มีการพัฒนาและปรับปรุงทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๒๑๑ ,หมายเลข ๒๑๒ เป็นถนนเชื่อมโยงระหว่างประเทศ เชื่อมโยงพื้นที่ภาคการเกษตร ภาคเศรษฐกิจตามแนวชายแดน และจังหวัดใกล้เคียง (๙) หนองคายได้รับการโปรโมทให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเมืองรอง จากรัฐบาล มีหมู่บ้าน OTOP นวัตกรรม เพื่อการท่องเที่ยว และเป็นสี่เหลี่ยมวัฒนธรรมล้านช้าง เชื่อมโยงไทย – ลาว (หนองคาย เลย ไซยะบุรี หลวงพระบาง แขวงเวียงจันทน์) รัฐบาลส่งเสริมการท่องเที่ยวเขตพัฒนาการท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำโขง (Romantic Road) (๑๐) การพัฒนาระบบ Logistic โดยรถไฟความเร็วสูง จากจีน – ลาว และเชื่อมโยงมาไทย ส่งเสริมการค้า การบริการ การลงทุน และการท่องเที่ยว (๑๑) การส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างไทยและ

กลยุทธ์ SO :

จุดแข็ง (Strengths : S)	โอกาส (Opportunities : O)
	สปป.ลาว สนับสนุนในด้านความมั่นคงและการรักษาความสงบเรียบร้อย (๑๒) นโยบายเศรษฐกิจดิจิทัล (Digital Economy) จะเป็นรากฐานในการพัฒนาระบบการจัดการภาครัฐ/และข้อมูลด้านความมั่นคง (๑๓) มีจุดผ่อนปรนการค้าชายแดนและจุดผ่านแดนเป็นช่องทางการตลาดเอื้อต่อการค้าการลงทุนและการท่องเที่ยว มีมูลค่าการค้าชายแดน กับ สปป.ลาว สูงกว่าจังหวัดอื่นๆที่มีการค้าชายแดนกับ สปป.ลาว (๑๔) โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริเอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน (๑๕) รัฐบาลมีนโยบายด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (๑๖) รัฐบาลกำหนดนโยบายในการเรียนสายอาชีพ เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานระดับกลางได้อย่างเพียงพอ (๑๗) รัฐบาลให้การสนับสนุนงานด้านการพัฒนาฝีมือแรงงานเพื่อเพิ่มศักยภาพกำลังแรงงาน/ยกระดับฝีมือแรงงาน (๑๘) ตลาดต่างประเทศยังมีความต้องการแรงงานไทยไปทำงานโดยเฉพาะแรงงานฝีมือ (๑๙) รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมให้ภาคเอกชนเข้ามาบริหารจัดการขยะ (๒๐) นโยบายของรัฐลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม
กลยุทธ์ SO : ๑. S๑ + O๑, O๓, O๖, O๗, O๘, O๑๔, O๑๕, O๒๐ : เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การจัดการตลาดสินค้าเกษตร และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร ๒. S๒ + O๒, O๔, O๕, O๗, O๘, O๑๐, O๑๑, O๑๓, O๑๖, O๑๗ : พัฒนาและยกระดับมาตรฐานสินค้า OTOP และ SME ๓. S๓ + O๗, O๘, O๙, O๑๐, O๑๑, O๑๓, O๑๔ : พัฒนาและยกระดับมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยว	

กลยุทธ์ ST :

จุดแข็ง (Strengths : S)	อุปสรรค (Threats : T)
(๑) จังหวัดหนองคายมีขีดความสามารถในการผลิตจากภาคเกษตร ได้แก่ - ด้านพืช ข้าวนาปี ปริมาณผลผลิต ๑๖๖,๐๒๓ ตัน/ปี มีมูลค่า ๒,๒๐๑.๒๗ ล้านบาท ข้าวนาปรัง ปริมาณผลผลิต ๔๘,๙๕๙ ตัน/ปี มูลค่า ๓๖๗.๑๙ ล้านบาท ยางพาราปริมาณผลผลิต (ยางแห้ง) ๔๓,๘๓๘ ตัน/ปี มูลค่า ๒,๒๐๑.๔๑ ล้านบาท สับปะรด ผลผลิต ๓๐,๒๕๕ ตัน มูลค่า ๑๗๖.๐๘๔ ล้านบาท และมีพืชที่มีศักยภาพ ประกอบด้วย กล้วยหอมทอง กล้วยน้ำว้า และมะพร้าวน้ำหอม - ด้านปศุสัตว์ ได้แก่ การเลี้ยงไข่ไก่ มีมูลค่ารวมต่อปี ประมาณ ๓๗๑.๕๓ ล้านบาท และการผลิตโคเนื้อที่สามารถพัฒนาเพื่อสร้างรายได้เพิ่มขึ้น - ด้านประมง ได้แก่ การเลี้ยงปลานิลในกระชัง ปริมาณผลผลิต ๑๒,๗๖๔.๖๓ ตัน/ปี มีมูลค่ารวมต่อปีประมาณ ๑,๐๐๑.๔๔ ล้านบาท (๒) มีโรงงาน (อุตสาหกรรมเกษตร) แปรรูปสินค้าเกษตรในพื้นที่จังหวัดหนองคาย จำนวน ๒๓๘ โรงงาน มีเงินลงทุนทั้งสิ้น ๓๔๕,๕๓๒,๔๐๐ บาท (๓) มีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย ๓ ธรรมชาติ ได้แก่ ธรรมชาติ วัฒนธรรม และธรรมชาติ ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยมีรายได้จากนักท่องเที่ยว ๕,๒๐๘.๓ ล้านบาท มีนักท่องเที่ยวจำนวน ๒.๖ ล้านคน	(๑) ต้นทุนปัจจัยการผลิตทางการเกษตรมีราคาสูง (๒) ราคาสินค้าเกษตรผันผวนและเกษตรกรไม่มีอำนาจต่อรอง (๓) การแพร่ระบาดของโรคอันเนื่องมาจากการเคลื่อน คน สัตว์ พืช และพาหนะนำโรคชนิดอื่น โดยจังหวัดหนองคายพบโรคพิษสุนัขบ้าในสุนัข/แมว เพิ่มขึ้นทุกปี โดยพบผู้เสียชีวิตด้วยโรคพิษสุนัขบ้าในปี ๒๕๖๑ จำนวน ๑ คน (๔) กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการค้า และการลงทุนระหว่างประเทศมีหลายหน่วยงานรับผิดชอบ เป็นอุปสรรคต่อการค้า และการลงทุน (๕) พื้นที่ตามแนวชายแดนมีระยะทางยาวทำให้เกิดอุปสรรคต่อการรักษาความสงบเรียบร้อย และความมั่นคงภายในประเทศ และด้านประเพณี (จุดผ่านแดนดั้งเดิม) เสี่ยงต่อการลักลอบกระทำความผิดกฎหมาย (๖) การปักปันเขตแดนระหว่างประเทศไทย และ สปป.ลาว ยังไม่ชัดเจน ก่อให้เกิดปัญหา เช่น เกษตรดอน ในแม่น้ำโขง (๗) การดูดทรายในแม่น้ำโขงทำให้กระแสน้ำ และร่องน้ำเปลี่ยนแปลงส่งผลกระทบต่อทางเดินของตลิ่ง (๘) การแพร่ระบาดของยาเสพติดส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจเติบโตทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การท่องเที่ยว และการศึกษา (๙) แรงงานต่างด้าว และบุคคลไม่มีสัญชาติ เข้าเมืองผิดกฎหมายก่อให้เกิดปัญหาทางด้านสังคม และความไม่เข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจ (๑๐) สื่อเทคโนโลยีที่ไม่พึงประสงค์ทำให้เด็กมีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ (๑๑) การคมนาคมถนนสายหลัก และสายรองเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวบางช่วงยังไม่ได้มาตรฐาน (Universal Design)

จุดแข็ง (Strengths : S)	อุปสรรค (Threats : T)
กลยุทธ์ ST : ๑. S๑ + T๑, T๒, T๓, T๗, : เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การจัดการสินค้าเกษตร และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร ๒. S๒ + T๔, T๕, T๖, T๙, T๑๐, T๑๑ : สร้างความร่วมมือด้านการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวภายในและระหว่างประเทศ ๓. S๓ + T๔, T๕, T๖, T๗, T๘, T๙ : การเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน	

กลยุทธ์ WO :

จุดอ่อน (Weaknesses : W)	โอกาส (Opportunities : O)
(๑) ต้นทุนการผลิตสินค้าเกษตรสูง และเทคโนโลยีการผลิตแบบดั้งเดิมผลผลิตต่อไร่ ๓๗๕ กิโลกรัม/ไร่ ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ ๔๐๘ กิโลกรัม/ไร่ การผลิตลูกพันธุ์ปลาบิล ยังไม่เพียงพอต่อการเลี้ยงภายในจังหวัด การเลี้ยงปลาสลิดยังอาศัยการเลี้ยงแบบดั้งเดิม (๒) สภาพดินมีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ ดินตื้น หรือดินลูกรัง คิดเป็นร้อยละ ๔๗.๙๓ ของพื้นที่การเกษตรทั้งหมด (๓) เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรยังไม่มีระบบการบริหารจัดการสินค้าเกษตรไปสู่เชิงพาณิชย์ (๔) เกษตรที่ให้ความสนใจผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์มีน้อย (๔.๑) เกษตรอินทรีย์จำนวน ๘๖ ราย พื้นที่ ๓๙๓.๕๓ ไร่ (๔.๒) สินค้าเกษตรปลอดภัย ๒,๔๓๖ ราย พื้นที่ ๔,๕๘๓.๔๘ ไร่ (๕) พื้นที่การเกษตรส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ ๗๔.๔๙ อาศัยน้ำฝน (๖) โรงฆ่าสัตว์ในจังหวัดหนองคาย จำนวน ๑๔ แห่ง ได้มาตรฐาน GMP เพียง ๑ แห่ง (๗) การใช้พลังงานทดแทนในภาคการเกษตรและการท่องเที่ยวยังมีน้อย ซึ่งในจังหวัดหนองคายมีการใช้พลังงานทดแทนในภาคการท่องเที่ยวที่กลุ่มโฮมสเตย์ ๑ แห่ง คือ โฮมสเตย์บ้านจอมแจ้ง ตำบลสีกาย อำเภอเมืองหนองคาย และการใช้พลังงานทดแทนในการแปรรูปสินค้าเกษตรจำนวน ๔ แห่ง คือ โรงอบกล้วยพลังงานแสงอาทิตย์ (โซลาร์โดม) ๑ แห่ง (อ.สังคม จ.หนองคาย) และการใช้พลังงานแสงอาทิตย์ในการแปรรูปปลา ๗ แห่ง (อำเภอท่าบ่อ จำนวน ๓ แห่ง, อำเภอเมืองหนองคาย จำนวน ๓ แห่ง และอำเภอรัตนาปี่ จำนวน ๑ แห่ง) (๘) สินค้า OTOP ส่วนใหญ่ยังไม่ได้มาตรฐานผลิตภัณฑ์ (ปี พ.ศ.๒๕๖๑ มีกลุ่มผู้ประกอบการ ๗๐๘ กลุ่ม ได้รับมาตรฐานสินค้า ๑๒๓ กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๙๗)	(๑) แม่น้ำโขงมีความยาว ๒๑๐.๖๐ กิโลเมตร เป็นแหล่งน้ำต้นทุนสำหรับการอุปโภค บริโภค และภาคการเกษตร (๒) รัฐบาลจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษหนองคาย ส่งเสริมการค้า การลงทุน ให้โอกาสกับผู้ประกอบการระดับ SMEs และวิสาหกิจชุมชน (๓) รัฐบาลส่งเสริมการเกษตรที่มีคุณภาพมาตรฐาน และกระแสมิชอบการรักษาสภาพของผู้บริโภค มีแนวโน้มสูงขึ้น (๔) นโยบายไทยแลนด์ ๔.๐ ปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม (๕) การพัฒนาประเทศตามยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (๖) รัฐบาลอนุมัติโครงการพัฒนาลุ่มน้ำห้วยหลวงตอนล่าง พื้นที่ชลประทาน ๕๔๐,๐๐๐ ไร่ พื้นที่จังหวัดอุดรธานีและจังหวัดหนองคาย (โพนพิสัย) (ในปี พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๙) (๗) มีระบบโลจิสติกส์เชื่อมโยงทั้งภายใน และภายนอกประเทศ เป็นโอกาสในการกระจายสินค้าเกษตร ส่งเสริมการค้าการลงทุน และการท่องเที่ยว (๘) มีการพัฒนาและปรับปรุงทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๑ ,หมายเลข ๒๑๒ เป็นถนนเชื่อมโยงระหว่างประเทศ เชื่อมโยงพื้นที่ภาคการเกษตรภาคเศรษฐกิจตามแนวชายแดน และจังหวัดใกล้เคียง (๙) หนองคายได้รับการโปรโมทให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว เมืองรองจากรัฐบาล มีหมู่บ้าน OTOP นวัตกรรมเพื่อการท่องเที่ยว และเป็นสี่เหลี่ยมวัฒนธรรมล้านช้าง เชื่อมโยงไทย – ลาว (หนองคาย เลย ไซยะบุรี หลวงพระบาง แขวงเวียงจันทน์) รัฐบาลส่งเสริมการท่องเที่ยวเขตพัฒนาการท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำโขง (Romantic Road) (๑๐) การพัฒนาระบบ Logistic โดยรถไฟความเร็วสูงจากจีน – ลาว และเชื่อมโยงมาไทย ส่งเสริมการค้า การบริการ การลงทุน และการท่องเที่ยว (๑๑) การส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างไทยและสปป.ลาว สนับสนุนในด้าน ความมั่นคงและการรักษาความสงบเรียบร้อย

กลยุทธ์ WO :

จุดอ่อน (Weaknesses : W)	โอกาส (Opportunities : O)
(๙) อัตราส่วนแพทย์ต่อประชากรเท่ากับ ๑ ต่อ ๑,๓๗๕๕ คน ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของสภาพัฒน์ฯ (๑ ต่อ ๒,๙๘๐ คน) (๑๐) ประชาชนของจังหวัดมีปัญหาการป่วยด้วยโรคเบาหวาน ความดันโลหิตสูงมากกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ (โรคเบาหวานอัตราป่วย ๑,๕๑๕ ต่อแสนประชากร, โรคความดันโลหิตสูง ๑,๘๖๙ ต่อแสนประชากร ประเทศไทยอัตราป่วยด้วยโรคเบาหวานเท่ากับ ๕๒๓.๒๔ ต่อแสนประชากร, โรคความดันโลหิตสูงเท่ากับ ๙๓๗.๕๘ ต่อแสนประชากร) และมีปัญหาการตายด้วยโรคหัวใจขาดเลือด ปัญหาการตายด้วยโรคมะเร็ง และโรกระบบประสาทมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น (โรคมะเร็ง ปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๐ มีอัตราการตาย ๑๑๐.๘๘, ๑๑๙.๑๘ ต่อแสนประชากร โรกระบบประสาท ปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๐ มีอัตราการตาย ๑๖.๓๓, ๕๓.๖๕ ต่อแสนประชากร) (๑๑) พื้นที่ป่าไม้จังหวัดหนองคาย ในปี ๒๕๖๐ มีร้อยละ ๑๑.๗๙ ของเนื้อที่ทั้งจังหวัด (ประมาณ ๒๒๓,๓๑๓ ไร่) เพิ่มขึ้นมาจากปีที่แล้วร้อยละ ๐.๑๖ ถ้านับช่วงตั้งแต่ปี ๒๕๕๗ เป็นต้นมา มีสถิติพื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้นทุกปี แต่ยังไม่เพิ่มช้าห่างจากเป้าหมายของประเทศไทยในภาพรวมทั้งประเทศ คือ ควรมีพื้นที่ป่าไม้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๐ ของพื้นที่ (๑๒) กำลังแรงงานให้ความสนใจในด้านการพัฒนาฝีมือแรงงานน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับกำลังแรงงานในวัยทำงาน (๑๓) แรงงานภาคการเกษตรส่วนใหญ่ที่ผ่านการประเมินเกณฑ์ Smart Farmer มีจำนวนน้อย (๑๔) แรงงานนอกระบบจังหวัดหนองคาย ยังอยู่ในระบบประกันสังคม ม.๔๐ น้อย คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๓๖ ของจำนวนแรงงานนอกระบบ ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ (แรงงานนอกระบบ ๑๓๘,๒๐๙ คน) (๑๕) กำลังแรงงานภาคการเกษตรมีแนวโน้มลดลง (๑๖) มีบ่อทิ้งขยะไม่ถูกหลักวิชาการ จำนวน ๑๗ แห่ง (๑๗) ครีวเรือนตกเกณฑ์ จปฐ. มีรายได้ต่ำกว่า ๓๘,๐๐๐ บาท/คน/ปี (ปี ๒๕๖๑ จำนวน ๓๘๓ ครีวเรือน)	(๑๒) นโยบายเศรษฐกิจดิจิทัล (Digital Economy) จะเป็นรากฐานในการพัฒนาระบบการจัดการภาครัฐและข้อมูลด้านความมั่นคง (๑๓) มีจุดผ่อนปรนการค้าชายแดน และจุดผ่านแดนเป็นช่องทางการตลาดเอื้อต่อการค้าการลงทุน และการท่องเที่ยว มีมูลค่าการค้าชายแดน กับ สปป.ลาว สูงกว่าจังหวัดอื่นๆ ที่มีการค้าชายแดน กับ สปป.ลาว (๑๔) โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริเอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน (๑๕) รัฐบาลมีนโยบายด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (๑๖) รัฐบาลกำหนดนโยบายในการเรียนสายอาชีพ เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานระดับกลางได้อย่างเพียงพอ (๑๗) รัฐบาลให้การสนับสนุนงานด้านการพัฒนาฝีมือแรงงานเพื่อเพิ่มศักยภาพกำลังแรงงาน/ยกระดับฝีมือแรงงาน (๑๘) ตลาดต่างประเทศยังมีความต้องการแรงงานไทยไปทำงานโดยเฉพาะแรงงานฝีมือ (๑๙) รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมให้ภาคเอกชนเข้ามาบริหารจัดการขยะ (๒๐) นโยบายของรัฐบาลลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

กลยุทธ์ WO :

จุดอ่อน (Weaknesses : W)	โอกาส (Opportunities : O)
กลยุทธ์ WO : ๑. W๑, W๒, W๔ + O๑, O๓, O๖, O๗, O๘, O๑๕ : การส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ W๓, W๕, W๖, W๗, W๘, W๑๓, W๑๕ + O๑๔, O๑๖, O๑๗, O๒๐ : พัฒนาศักยภาพเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรให้มีความเข้มแข็ง ๒. W๑, W๒, W๔, W๗, W๑๗ + O๖, O๑๔, O๑๕, O๒๐ : การขับเคลื่อนและขยายผลโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ๓. W๘, W๑๑ + O๑, O๗, O๙, O๑๐ : ส่งเสริมอนุรักษ์ ฟื้นฟู ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี และทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๔. W๙, W๑๐, W๑๑, W๑๒, W๑๔, W๑๗ + O๑๔, O๑๖, O๑๗, O๑๘, O๒๐ : ยกระดับการพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านการศึกษา สาธารณสุข และสังคม ๕. W๘, W๑๓, W๑๔, W๑๖ + O๑๙, O๒๐ : การเสริมสร้างการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี ๖. W๘, W๑๗, W๑๔, W๑๗ + O๔, O๑๒, O๑๙ : ส่งเสริมการพัฒนาด้วยระบบดิจิทัลและเทคโนโลยีเพื่อสังคมและคุณภาพชีวิต	

กลยุทธ์ WT :

จุดอ่อน (Weaknesses : W)	อุปสรรค (Threats : T)
(๑) ต้นทุนการผลิตสินค้าเกษตรสูง และเทคโนโลยีการผลิตแบบดั้งเดิมผลผลิตต่อไร่ ๓๗๕ กิโลกรัม/ไร่ ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ ๔๐๘ กิโลกรัม/ไร่ การผลิตลูกพันธุ์ปลาบิล ยังไม่เพียงพอต่อการเลี้ยงภายในจังหวัด การเลี้ยงปลาสัตว์ยังอาศัยการเลี้ยงแบบดั้งเดิม (๒) สภาพดินมีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ ดินตื้น หรือดินลูกรัง คิดเป็นร้อยละ ๔๗.๙๓ ของพื้นที่การเกษตรทั้งหมด (๓) เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรยังไม่มีระบบการบริหารจัดการสินค้าเกษตรไปสู่เชิงพาณิชย์ (๔) เกษตรที่ให้ความสนใจผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์มีน้อย (๔.๑) เกษตรอินทรีย์จำนวน ๘๖ ราย พื้นที่ ๓๙๓.๕๓ ไร่ (๔.๒) สินค้าเกษตรปลอดภัย ๒,๔๓๖ ราย พื้นที่ ๔,๕๘๓.๔๘ ไร่ (๕) พื้นที่การเกษตรส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ ๗๔.๔๙ อาศัยน้ำฝน (๖) โรงฆ่าสัตว์ในจังหวัดหนองคาย จำนวน ๑๔ แห่ง ได้มาตรฐาน GMP เพียง ๑ แห่ง (๗) การใช้พลังงานทดแทนในภาคการเกษตรและการท่องเที่ยวยังมีน้อย ซึ่งในจังหวัดหนองคาย มีการใช้พลังงานทดแทนในภาคการท่องเที่ยวที่กลุ่มโฮมสเตย์ ๑ แห่ง คือ โฮมสเตย์บ้านจอมแจ้ง ตำบลสีกาย อำเภอเมืองหนองคาย และการใช้พลังงานทดแทนในการแปรรูปสินค้าเกษตรจำนวน ๔ แห่ง คือ โรงอบกล้วยพลังงานแสงอาทิตย์ (โซลาร์โดม) ๑ แห่ง (อ.สังคม จ.หนองคาย) และการใช้พลังงานแสงอาทิตย์ในการแปรรูปปลา ๗ แห่ง (อำเภอท่าบ่อ จำนวน ๓ แห่ง, อำเภอเมืองหนองคาย จำนวน ๓ แห่ง และอำเภอรันทวาปี จำนวน ๑ แห่ง) (๘) สินค้า OTOP ส่วนใหญ่ยังไม่ได้มาตรฐานผลิตภัณฑ์ (ปี พ.ศ.๒๕๖๑ มีกลุ่มผู้ประกอบการ	(๑) ต้นทุนปัจจัยการผลิตทางการเกษตรมีราคาสูง (๒) ราคาสินค้าเกษตรผันผวนและเกษตรกรไม่มีอำนาจต่อรอง (๓) การแพร่ระบาดของโรคอันเนื่องมาจากการเคลื่อนคน สัตว์ พืช และพาหะนำโรคชนิดอื่น โดยจังหวัดหนองคายพบโรคพิษสุนัขบ้าในสุนัข/แมว เพิ่มขึ้นทุกปี โดยพบผู้เสียชีวิตด้วยโรคพิษสุนัขบ้า ในปี ๒๕๖๑ จำนวน ๑ คน (๔) กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศมีหลายหน่วยงานรับผิดชอบ เป็นอุปสรรคต่อการค้าและการลงทุน (๕) พื้นที่ตามแนวชายแดนมีระยะทางยาวทำให้เกิดอุปสรรคต่อการรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงภายในประเทศ และด้านประเพณี (จุดผ่านแดนดั้งเดิม) เสี่ยงต่อการลักลอบกระทำผิดกฎหมาย (๖) การปักปันเขตแดนระหว่างประเทศไทย และ สปป.ลาว ยังไม่ชัดเจน ก่อให้เกิดปัญหา เช่น เกาะดอนในแม่น้ำโขง (๗) การดูแลทรายในแม่น้ำโขงทำให้กระแสน้ำและร่องน้ำเปลี่ยนแปลงส่งผลกระทบต่อสภาพพังทลายของตลิ่ง (๘) การแพร่ระบาดของยาเสพติดส่งผลกระทบต่อ การเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การท่องเที่ยว และการศึกษา (๙) แรงงานต่างด้าวและบุคคลไม่มีสัญชาติ เข้าเมืองผิดกฎหมายก่อให้เกิดปัญหาทางด้านสังคม และความไม่เข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจ (๑๐) สื่อเทคโนโลยีที่ไม่พึงประสงค์ทำให้เด็กมีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ (๑๑) การคมนาคมถนนสายหลักและสายรองเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวบางช่วงยังไม่ได้มาตรฐาน (Universal Design)

กลยุทธ์ WT :

จุดอ่อน (Weaknesses : W)	อุปสรรค (Threats : T)
๗๐๘ กลุ่ม ได้รับมาตรฐานสินค้า ๑๒๓ กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๙๗) (๙) อัตราส่วนแพทย์ต่อประชากรเท่ากับ ๑ ต่อ ๑,๓๗๕๕ คน ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของสภาพัฒน์ฯ (๑ ต่อ ๒,๙๘๐ คน) (๑๐) ประชาชนของจังหวัดมีปัญหาการป่วยด้วยโรคเบาหวาน ความดันโลหิตสูงมากกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ (โรคเบาหวานอัตราป่วย ๑,๕๑๕ ต่อแสนประชากร, โรคความดันโลหิตสูง ๑,๘๖๙ ต่อแสนประชากร ประเทศไทยอัตราป่วยด้วยโรคเบาหวานเท่ากับ ๕๒๓.๒๔ ต่อแสนประชากร, โรคความดันโลหิตสูงเท่ากับ ๙๓๗.๕๘ ต่อแสนประชากร) และมีปัญหาการตายด้วยโรคหัวใจขาดเลือด ปัญหาการตายด้วยโรคมะเร็ง และโรกระบบประสาทมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น (โรคมะเร็ง ปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๐ มีอัตราการตาย ๑๑๐.๘๘, ๑๑๙.๑๘ ต่อแสนประชากร โรกระบบประสาท ปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๐ มีอัตราการตาย ๑๖.๓๓, ๕๓.๖๕ ต่อแสนประชากร) (๑๑) พื้นที่ป่าไม้จังหวัดหนองคาย ในปี ๒๕๖๐ มีร้อยละ ๑๑.๗๙ ของเนื้อที่ทั้งจังหวัด (ประมาณ ๒๒๓,๓๑๓ ไร่) เพิ่มขึ้นมาจากปีที่แล้วร้อยละ ๐.๑๖ ถ้านับช่วงตั้งแต่ปี ๒๕๕๗ เป็นต้นมา มีสถิติพื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้นทุกปี แต่ยังเพิ่มช้าห่างจากเป้าหมายของประเทศไทยในภาพรวมทั้งประเทศ คือ ควรมีพื้นที่ป่าไม้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๐ ของพื้นที่ (๑๒) กำลังแรงงานให้ความสนใจในการพัฒนาฝีมือแรงงานน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับกำลังแรงงานในวัยทำงาน (๑๓) แรงงานภาคการเกษตรส่วนใหญ่ที่ผ่านการประเมินเกณฑ์ Smart Farmer มีจำนวนน้อย (๑๔) แรงงานนอกระบบจังหวัดหนองคาย ยังอยู่ในระบบประกันสังคม ม.๔๐ น้อย คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๓๖ ของจำนวนแรงงานนอกระบบ ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ (แรงงานนอกระบบ ๑๓๘,๒๐๙ คน) (๑๕) กำลังแรงงานภาคการเกษตรมีแนวโน้มลดลง (๑๖) มีบ่อทิ้งขยะไม่ถูกหลักวิชาการ จำนวน ๑๗ แห่ง	

กลยุทธ์ WT :

จุดอ่อน (Weaknesses : W)	อุปสรรค (Threats : T)
(๑๗) ครีวเรือนตกเกณฑ์ จปฐ. มีรายได้ต่ำกว่า ๓๘,๐๐๐ บาท /คน/ปี (ปี ๒๕๖๑ จำนวน ๓๘๓ ครีวเรือน)	
กลยุทธ์ WT : ๑. W๙, W๑๐ + T๓, T๕, T๖, T๗, T๘ : เพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามภัยคุกคามด้านความมั่นคง ๒. W๙, W๑๐, W๑๑, W๑๔ + T๔, T๕, T๗, T๘, T๙ : การจัดการความมั่นคงพื้นที่ชายแดน	